

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 9 – ZÁŘÍ – CENA 15 Kč

DŮM, KTERÝ
SE STAL KRÁSNÝM

RESIDENCE HLUBOKÁ
ReluBoli.com

XVI. MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL

VODA MOŘE OCEÁNY

12.-15. 9. 2019
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

DOPROVODNÝ PROGRAM FESTIVALU

pondělí 9/9/2019
VZDELÁVACÍ CENTRUM ČEVAR, České Budějovice
9:00 PŘEDNÁŠKA „Vliv člověka na životní prostředí“
Přednáší cestovatelka a ekologička aktivistka Kateřina Váňová. Promítání dokumentárního filmu „Češi zachraňují mořské želvy v Indonésii“, režie Zdeněk Suchý.

úterý 11/9/2019
HOTEL DIAMANT, Hluboká nad Vltavou, Sokolovská 1389
10:00 VERNISÁŽ VÝSTAVY Life Aquatic
Výstava velkoformátových fotografií Lukáše Sochy a Tomáše Vaňourka z cest po mořskou hladinu v rámci projektu „Zikmund 100 - po stopách Zikmunda a Hanzelky“.

19:00 PŘEDNÁŠKA „Jak proplout mořem brýlových vad přes oceán dloptří“
Neradační přednáška o problematice a vhodném řešení očních vad pod i nad vodou. Přednáší MUDr. Vladimír Chodura z oční kliniky Lexum.

KOSTEL JANA NEPOUMUCKÉHO, Hluboká nad Vltavou
19:00 Modlitebni večer za vodu v duchu Taizé
Nádherné přijetí osvěžení a zklidnění ducha. Celebruje R. G. Mgr. Tomáš van Zamel.

čtvrtek 12/9/2019
KINO PANORAMA, Hluboká nad Vltavou, Masarykova 974
9:00 PŘEDNÁŠKA „Záchrana mořských želv a ochrana oceánů před plasty“
Za spolek Oceán dětem, přednáší Aneta Tonazarová.
17:30 VERNISÁŽ VÝSTAVY Spirit of Asia
Výstava velkoformátových fotografií Lukáše Sochy a Tomáše Vaňourka z cest v rámci projektu „Zikmund 100 - po stopách Zikmunda a Hanzelky“.

18:00 PŘEDNÁŠKA „Zikmund 100 - po stopách legendárních cestovatelů Zikmunda a Hanzelky“
Poutavá přednáška Lukáše Sochy a Tomáše Vaňourka. Iteli prošli 32 zemí za 9 měsíců a fotili místa, která naši nejznámější cestovatelé navštívili před více než 500 lety.

Vstup na celý festivalový program je ZDARMA
www.vodamoreoceany.cz

Národní zemědělské muzeum a spolek Vltavan v Purkarcích pořádají

VORAŘSKÝ DEN

14. 9. 2019 / 9.00-17.00

LOVECKÝ ZÁMEK OHRADA

příprava jednotlivých částí voru / ukázky tradičních řemesel / vystoupení kapely Táborští poličníci / představení členů spolku Vltavan v Purkarcích v krojích / výstava spolku Vltavan Čechy „Historie vorařství a šlátařství ve fotografii“ / občerstvení / program pro děti / výběr sbírkových předmětů vztahujících se k vorařství z depozitáře NZM Ohrada / autogramiáda Jiřího Svobody, autora knihy „Historie voroplavby v Čechách“ a další...

SPOLEČNĚ VSTUPNÉ SE ZOO HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Národní zemědělské muzeum

Lovecký zámek Ohrada
muzeum lesnictví, myslivosti a rybníkářství
Ohrada 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou
www.nzm.cz
Zřizovatelem muzea je Ministerstvo zemědělství.

TRADIČNÍ MĚSTSKÉ SLAVNOSTI VÍNA

HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

14.9.2019

13:30 Zahájení slavností starostou města Ing. T. Jirsov
13:40 Ochutnávka hroznů z hlubocké vinice
13:45 EVA KLEINOVÁ A MR. SURKA 6TET
(muzikálová zpěvačka a solistka tzv. česká Céline Dion)
15:15 FILII - Aerobic Sokol Hluboká
15:25 PATROLA - country kapela z Českých Budějovic
17:00 CIMBÁLOVÁ MUZIKA ŠTĚPÁNA HANUŠE

DOPROVODNÝ PROGRAM:

- Degustace vín - Hotel Závís z Falkenštejna
- Trh na náměstí
- Prodej burčáku
- Charitativní knižní bazar
- 18:30 CIMBÁLOVÁ MUZIKA ŠTĚPÁNA HANUŠE - Hotel Závís z Falkenštejna

www.hluboka.cz | www.cvc-poskolak.cz

výstava z cyklu Příroda v ilustraci

Barbora Janů

15. srpen — 31. říjen 2019

Lovecký zámek Ohrada
Hluboká nad Vltavou

Národní zemědělské muzeum
Muzeum lesnictví, myslivosti a rybníkářství
Národní zemědělské muzeum, www.nzm.cz | výstava je součástí prohlídkové trasy muzea
více o autorce: www.barborajanu.cz

- 6** Dům, který se stal krásným
- 10** Partnerské město Bela Crkva
- 12** Mokrosuché téma
- 14** Veteránská rallye oslaví desáté jubileum
- 17** Léto jak má být
- 19** Karlův hrádek
- 22** Křesín
- 26** Kultura

Jsem zapomětlivá, a v paměti neudržím hlavně čísla. Důležité letopočty mizí v neprůhledné mlze. Ať osobní data, tak i dějinné události se mi vynořují jako nečekaná překvapení. Socialistická výuka historických souvislostí nepatřila k těm objektivním a tak „učivo“ doháním dodnes. Naštěstí ráda čtu a v pilném ležení v knihách mám půlstoletou praxi. Když si přečtete pár románů Ignáta Hermannova, už víte o Praze přelomu 18. a 19. století všechno. Co se vařilo a jedlo, jak se žilo, pracovalo, mluvilo, jaké budovy byly významné a k čemu sloužily, jak velká byla mzda, jak se politikařilo a kdo byl hlava státu. A navíc všechno opentlené příjemným příběhem, barvitým líčením městského i rodinného prostředí a krásným jazykem geniálního autora. Lepší dějepis ani v dnešních učebnicích nenajdete. Skvělých autorů vůbec najdete na světě dost...

A tak si myslím, že čím víc kvalitní literatury přečtete, tím větší životní rozhled získáte. Ale ani čtení, ani sledování filmů, ani brouzdání po internetu vám nenahradí osobně předané zkušenosti. Třeba s lidmi odjinud, kteří mají historii zapsanou zase trochu jinak – z perspektivy jejich národa.

Absenci historické paměti a nedostatek informací si ráda doplňuji osobní konzultací. Momentálně jsme na ni dvě. Mám totiž novou kamarádku. Je to paní uklízečka z Ukrajiny. Chodí uklízet na budějovickou polikliniku, kde mám svůj malý kamrlík. A protože v něm mám pořád dveře dokořán, brzo jsme se seznámily, když šušovala odpoledne chodby a ordinace. Občas nabídla, že mi vynesou sáček s odpadky. To mi bylo trapné, ale pak jsem pochopila, že jde o gesto přátelství. A tak já zase uvařila kafe a nabídla sušenky. A od těch chvil zapřádáme hovory. Lámanou česko – rusko – ukrajinštinou.

Ta paní je totiž nadaná, a nejen na jazyky. Jak by taky nebyla, když absolvovala dvě vysoké školy. Stavařinu a ekonomii. Směje se: „Přestalo mě bavit dělat výkresy, tak jsem vystudovala ekonomii. Celý život jsem měla spoustu práce, doma jsem málokdy stihla pořádně uklidit. A proto ukončuju kariéru jako uklízečka v Čechách...“ To jsou ty paradoxy.

Já jí vyprávěla o Koločavě, se kterou se naše město přátelí. Představte si, že neznala ani Koločavu, ani Nikolu Šuhaje.

Ukrajina je velikánská, vysvětlila mi. Ale našla si Koločavu na internetu. Já se zase dozvěděla o velkém městě Černovice, kde žila. To jsem si zase našla na internetu já. A potvrdila si, co mi moje nová přítelkyně řekla, že její město bylo jedním z center kultury Rakousko-uherské monarchie. Například jejich univerzitu, netradičně vyhlížející cihlový komplex v byzantském stylu s mozaikami, komíny a věžičkami, včetně nádherné kaple, navrhl a v letech 1864-1882 stavěl český architekt Josef Hlávka. Postavil ji tak krásně, že dnes ji chrání Unesco.

Zjistila jsem, co jsem též tušila díky načtené beletrii – že dřívější oblast Haliče, kraje, ve kterém leží její rodné město, historicky patřila k habsburskému soustátí, později Rakousku-Uhersku. Čili kamarádím s bývalou krajankou.

Takže jaká emigrantka! Kdybychom líp uměli cestovat časem, a nezapomínali historické souvislosti, nemuseli bychom se tolik divit a byli bychom pokornější v našich postojích k těm, nad kterými se cítíme nadřazováni. Na Ukrajině je opravdu všechno větší. Když jsem vyprávěla, že chystáme svatbu dcery a přijde nám asi 60 hostů, smála se: U nás jich přijde 300 nebo 400 a slavíme tři dny.

To naše vyprávění bývá veselé. Ale taky smutné. Představte si, že je vám přes šedesát a musíte odjet za prací 1200 kilometrů daleko. Bydlíte v cizí zemi, sama v jedné místnosti, bez přátel a zázemí. Představte si, že vás nečeká klidný seniorský čas. Představte si, že máte veliký strach o svého vnuka, protože ve vaší zemi není vyřešen vojenský konflikt a vnuk dospívá právě do uniformy... Ale máte aspoň trochu štěstí: kočku jako spolubydlící a ve stejném městě jako vy pracuje i jedna vaše dcera.

Víte, já nevím, jak to zařídit, abychom se vzájemně alespoň my Evropané orientovali ve své historii, abychom se vyvarovali opakování historických křivd a strkanic. Aby mohlo být líp, aby obyčejní lidé mohli žít své životy v klidu a pohodě v místech, kde žít chtějí, což většinou bývá rodná zem. Aby si vydělali aspoň na slušné živobytí a pokud cestují, pak jako rovnocenní občané Evropy a ne s cejchem ekonomického migranta. Pokud nám vytírá chodbu inženýrka s dvěma červenými diplomaty, není to naše výhoda, jak si možná myslíme. Možná by byla ve své profesi užitečnější. I pro nás.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 9 – září 2019. Ročník 50.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)

774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter

píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p. –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Černovice (ukrajinsky Чернівці [černivci])

20. století přineslo mocenské zvraty a Černovice jednak několikrát připadly jinému státu (podobně jako Zakarpatská oblast), jednak přišly (alespoň částečně) o etnickou rozmanitost (zvláště po holocaustu). Tak se staly roku 1918 součástí Rumunska, r. 1940 součástí SSSR, 1941 opět Rumunska, 1944 znovu SSSR. Od roku 1991 patří samostatné Ukrajině.

Černovická univerzita

Vítání občánků – sobota 26. října

pro děti narozené v období 1. května – 31. srpna 2019, jejichž rodiče v době narození těchto dětí měli a dosud mají trvalé bydliště v Hluboké nad Vltavou a spádových obcích. Rodiče těchto dětí se v případě zájmu mohou přihlásit v kanceláři matriky na Městském úřadě v Hluboké nad Vltavou **nejpozději 9. října 2019!**

Společenská kronika

**Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům,
kteří v měsíci září oslaví významná výročí**

Vlasta Hoďánková	Hluboká	94 let
Věruška Křížová	Hluboká	90 let
František Kvapil	Hluboká	85 let
Václav Kantor	Hluboká	85 let
Magdalena Marková	Munice	80 let
Marta Blechová	Kostelec	80 let

**V měsíci září oslaví 60 let společného života „Diamantovou svatbu“
manželé Jiří a Bohuslav Klimešovi.**

**Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní
pohodu.**

Narodili se

Jan Marek	Hluboká
Tomáš Ašenbryl	Hluboká
Tomáš Bouřil	Hluboká

Tereza Bouřilová	Hluboká
Filip Veselý	Hluboká
Leontýna Vaňková	Hluboká

Opustili nás

Helena Oláhová	Hluboká
Jan Daniel	Hluboká
Petr Skoumal	Hluboká
Jarmila Váňová	Hluboká
Hedvika Cinklová	Hluboká
Miloslav Hájek	Hluboká
Libuše Ševčíková	Munice
Milan Pulec	Hluboká
Marie Piksová	Hluboká
Stanislava Růnová	Hluboká
Vlasta Hromková	Hluboká
Vladimír Salaba	Hluboká
Marie Svobodová	Bavorovice
Růžena Hrubešová	Hluboká

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom poděkovat všem známým a přátelům, kteří se spolu s námi přišli rozloučit
18. července 2019 s naším tatínkem Miloslavem Hájkem.

Děkujeme za krásné květinové dary i písemná projevení soustrasti. Zvláště děkujeme tělovýchovné jednotě, Městskému úřadu a obci baráčníků
za květinové dary. Velký dík patří panu Karlu Váchovi za smuteční projev, ve kterém se se svým bývalým kolegou a kamarádem statečně rozloučil

za rodinu Marcela Řehořová

Smutný rok...

Dne 5. srpna proběhl na hlubockém hřbitově pietní akt k uctění památky zesnulého Kamila Beneše za přítomnosti vojenské jednotky 42. mechanizovaného praporu z Tábora. Kamil Beneš a další dva jeho kolegové položili před rokem život poblíž letecké základny Bagram v Afghánistánu, kde se v operaci NATO Resolute Support při plnění úkolů příslušníka strážní rotý úkolového uskupení Armády České republiky stali obětí sebevražedného atentátu.

Město nechalo na počest Kamila Beneše umístit pamětní desku na budovu Základní školy Hluboká nad Vltavou, kterou v letech 1996 – 2005 navštěvoval.

Omezení sběrných míst tříděného odpadu

Již delší dobu se potýkáme s problematikou udržení pořádku kolem sběrného místa na křižovatce Pražská a Nádražní ulice, pro záměstáky „Plácek“, a nejen tam. Situace je měsíc co měsíc horší a horší.

Kromě toho, že místo je populární mezi místními, stalo se i oblíbeným terčem nájezdů obyvatel z okolních obcí a z kdysi spořádaného místa se stala neřízená skládka čehokoliv. Bohužel poslední dobou pozbývá toto místo i charakteru sběrného místa na tříděný odpad. Stalo se nedobрым zvykem, že do popelnic na plasty naházejí nezodpovědní občané cokoli, včetně plastových sáčků se zbytky jídla či psími výkaly atp. V popelnici na obalový polystyren nám dobráci, pravděpodobně provozovatelé penzionů, hospod či jiných restauračních zařízení, vyhazují tácky, populární „krabičky“ na jídlo, pochopitelně i se zbytky jídel, do popelnic na kartony a běžný papír pak kelímky od nápojů z poplastovaného či voskovaného papíru nebo plastu.

Kdykoli jedu kolem a vidím, že se někdo snaží nacpat do popelnic pytel, zastavím a zjišťuji, proč nám nezaveze odpad do sběrného dvora, kde jsme i na velký objem odpadu, jak tříděného, tak netříděného, připraveni. Ani nechci publikovat odpovědi, jakých se mi občas dostává. K těm publikovatelným patří zejména odpovědi, že je to pro ně záležitost, ztráta času atd. atd. Bohužel si neuvědomí, že pytlí, které přivezou ve svém autě, omezí možnost odložit ostatním občanům z okolí drobné každodenní množství tříděného odpadu, pro které jsou sběrná místa po městě určena a dimenzována. Nejsmutnější

je, že nakonec jedou kolem sběrného dvora tak jako tak. Pro některé občany je nepřekonatelným problémem sešlápnout lepenkovou krabici a složit ji tak, aby se do kontejneru vešly i další lepenkové obaly a papír. V horším případě je pro některá individua nepřekonatelný problém, a možná i potěšení, lepenkovou krabici dát do kontejneru. To ji raději pohodí ke kontejneru, natož aby se obtěžovali z ní vyndat další odpad jako polystyrenové výztuhy či plastové obaly a ty dali do označených popelnic. Občané si prostě zvykli pouze poukazovat na to, že je kolem popelnic nepořádek, ale už jim samým je zatěžko kolem popelnic pořádek zachovávat. Tedy klasické chování „hezky česky“.

Celou situaci jsme se snažili řešit i zvýšením frekvence vývozu odpadů, dokonce jsme mimořádně svázeli tříděný odpad i o svátcích začátkem července. Bohužel čím více svážíme, tím více odpadu se začíná kolem popelnic povalovat, a lidé? On to někdo stejně uklidí. Tudy cesta asi nepovede. PMH, jako každá jiná firma disponuje omezeným počtem pracovníků a i rozpočtem. Proto, abych předešel znečištění města, které je turisticky atraktivní a vyhledávané, abych předešel hromadění veteše, televizi, radiátorů, kufrů a dětských kočárků, odpadů z hospod na volném prostranství, shnilého masa, kůží stažených z divoké zvěře a dalších nechutností v popelnicích na tříděný odpad, budu postupně omezovat, a i rušit standardní velká místa jako např. na „Plácku“. A věřte mi, že nejde jen o vizuální nepořádek, ale mnohdy i o nesnesitelný zápach z rozkládajících se zbytků potravin apod. Část popelnic přemístíme z hlavního tahu do okolních ulic tak, aby byly na očích a v dohledu rodinných domků.

Prioritním místem sběru tedy je a zůstává sběrný dvůr ve Vltavské ulici, kde občané mohou uložit jak všechny druhy tříděného odpadu, tak i objemný odpad.

Sám osobně nejsem nadšen tímto opatřením, ale věřte mi, že ani já nechci přihlížet tomu, jak nezodpovědní občané vědomě a hloupě znečišťují naše jinak překrásné město.

Ing. Jaroslav Rada, ředitel PMH

Vážení spoluobčané,

dovolte, abychom Vás informovali, že je možno využívat nové parkoviště v ulici Zborovská pod kostelem v blízkosti sýpky. Parkoviště je určeno pro občany města Hluboká nad Vltavou, kteří jsou držiteli parkovacích karet vydaných Podnikem místního hospodářství.

S přáním hezkého dne MÚ Hluboká nad Vltavou

Letadla nad námi

Milí spoluobčané, ve dnech od 29. srpna do 20. září 2019 se uskuteční na území ČR mezinárodní vojenské cvičení Ample Strike 2019. Jedním z hlavních míst cvičení bude také náš region, vojenský výcvikový prostor Boletice. Nejintenzivnější letové úsilí je plánováno v pracovních dnech od 2. září do 13. září 2019 v čase 9.00 do 23.00 hodin. Ve dnech pracovního klidu může dojít k přeletům letecké techniky mezi operačními prostory. Lety v nočních hodinách budou omezeny na minimum. Budou podniknuty všechny kroky k tomu, aby případný negativní dopad na obyvatelstvo byl co nejmenší. Více informací naleznete na www.lznamest.army.cz.

Váš MÚ Hluboká nad Vltavou

INZERCE:

Plat 60 000 Kč čistého, denně ve 14 hod. doma...
tak to nenabízíme, ale jestli Ti bude stačit
35-50 tis. hrubého, penz. příspěvek, vše
přes pásku, SO a NE vždy doma, v týdnu jak
to dovolí provoz, ale spíše přespávání v autě.
Parkování v místě bydliště. Zázemí největší
dopravní firmy zabývající se odvozem dříví
v holdingu Agrofert.

Kontaktuj nás na čísle **724 336 525**. Dříví
vozíme převážně do Rakouska, Německa, ale
i po ČR. Zaučíme pro práci s hydraulickou
rukou. Bydliště v regionu Českobudějovicka,
Písecka, Strakonicka, Prachaticka, Vodňanska,
Jindřichohradecka atd. výhodou.

Stránky společnosti www.losas.cz

DŮM, KTERÝ SE STAL KRÁSNÝM

Když sedíte v bistro v přízemí rekonstruovaného domu na Masarykově ulici, otevřenými dveřmi vlevo vidíte, jak turisté nedočkavě spěchají do kopce na zámek. Okny vpravo zase pozorujete procházející Hlubočáky, kostel i ruch v centru města. Pijete výbornou kávu a vedle stolku v rozkvetlém keříku mandarinky v květináči poletuje včelka a noří sosáček do voňavých

květů. Nabudete dojmu, že v tomhle domě každý spolupracuje s každým a podílí se na společném díle.

A tak to opravdu je. Protože – nejen lidé mohou spoluvytvářet harmonii. I dům má duši. A co teprve starý, hodně starý dům, který toho už hodně zažil.

Představte si dům, který je zkušný časem,

špatnou nebo žádnou údržbou, nedostatkem financí, laickými představami a zásahy. Dům, který hledá nového majitele... Takový dům je opuštěný a smutný.

Jaká budoucnost ho čeká? Ta špatná – to když ho koupí někdo, kdo z něj narychlo a bez rozmyslu udělá nějakou „výrobu peněz.“ Zakamufluje jeho nedostatky a pokoří ho ještě o něco víc.

Anebo – a to je ta dobrá budoucnost – se ho ujme někdo, kdo se do něj zamiluje, všimne si jeho možného potenciálu, neváhá jít do rizika, sežene peníze, zjedná schopné pomocníky a opravuje s odpovědností. A nejen to: opravuje s láskou a vkusem, a hýčká svoji představu o dobré společné budoucnosti. A šťastný, dřív opuštěný a ve smutku ztracený dům, teď vyzařuje kolem sebe radost. Díky tomu láká dobré náhody, dobré lidi a šíří pohodu daleko mimo své zdi.

Kdyby mohl mluvit, dům č. p. 37 by nám určitě řekl, jak si oddychl. Poděkoval by Lucii a Martinovi Ševčíkovým, a všem, kteří mu pomohli a pomáhají. Právě se nadechl k novému životu, s nedočkavostí, co ho ještě tady na rohu čeká, koho bude hostit ve svých zdech. Moc ho těší, že po ránu domem voní káva, že začíná další rušný den, s hosty bistra, s hosty v pokojích, kteří užívají dovolenou na příjemném místě uprostřed ruchu města a přitom v klidu a tichu starého domu.

O svém domě nám vyprávěli Lucie a Martin Ševčíkovi.

Koupili jste dům. A dokonale využili tak zvaný genius loci daného místa. Začnu se ptát od konce: Propojili jste jméno Masarykovy ulice s vaším vývěsním štítem, na kterém je první československý prezident T. G. Masaryk na koni. Čí byl tenhle skvělý nápad?

Tak zrovna vývěsní štít, to byl můj nápad, říká paní Lucie Ševčíková. Vlastně bychom ale měli přiznat, že podnikatelský záměr koupit dům, udělat z něj ubytovací zařízení a věnovat se téhle činnosti, jsme původně vůbec v plánu neměli.

První podnět přišel od manžela, na kterého se přes tatínka naší kamarádky obrátil majitel nemovitosti, aby mu pomohl s prodejem. A přestože jsme do té doby neměli žádné myšlenky na to, koupit nějaký dům a začít podnikat, manžela tahle situace vyvedla z míry.

Martin Ševčík: Pracuji s realitami, a rozhodně netrpím touhou kupovat každý dům, který máme v nabídce. Kdyby to byl dům o pár metrů dál, nenapadlo by mě to. Ale tohle místo je na

Hluboké jedinečné... Proto mě ten dům, se svým úžasným potenciálem, oslovil natolik, že jsem pochopil, že ho nechci někomu prodat. Že bych ho chtěl koupit sám.

A vy jste byla druhá, kterou ta myšlenka nakazila?

Lucie: Ano, i když při výši investice a nutnosti rozsáhlé rekonstrukce, jsem ze začátku pro vůbec nebyla. Ale nakonec jsme dům odkoupili a tím to všechno začalo. S maminkou jsme se dohodly, že do ubytovacích služeb půjdeme spolu a všechno zvládneme v rámci rodiny. Už původní majitel chtěl pronajímat v domě malé byty.

Poloha domu je výjimečná. Procházejí kolem něj všichni, jak místní, tak návštěvníci zámku. Moje maminka říká, že přesně tady je místo, kde se všechno stýká, střed města. Jako rodilá Hlubočka sem chodila už jako malá se svojí babičkou v šedesátých letech do cukrárny, to ještě bydleli babička a děda Šimů na Šteklu.

Ten dům si nás našel a přinesl impuls k tomu, abychom spojili síly, vybičovali se k náročnému výkonu a realizovali svoji vizi. Těší nás slova chvály na zdařilou rekonstrukci, to hřeje u srdce. Zatím jsem se nesetkala nějakým negativním odsudkem nebo nám ho raději nikdo nesdělil. Máme radost, že i Hlubočáci mají radost. Dům se líbí. Pokud mluvím za sebe, říká *Lucie*, tak proces rekonstrukce jako takové pro mě bylo hodně náročné období. Provoz hotového domu je proti tomu už procházka růžovou zahradou, dokončování a interiérové práce mě moc bavily.

Jakou má dům minulost?

Pan Palma nám přinesl údaj, že na tomhle místě stávala panská kovárna, která byla vystavěna původně s Podhradským hospodářským dvorem. Byla tady na hlavní třídě až do roku

1882, kdy byla zrušena a na jejím místě byl postavený dům tehdy s č. p. 36, dnes je to číslo 37. Všichni pak pamatujeme, že tento dům společně se sousedním patřil řeznictví pana Kozla, nahoře byly byty. Dnes už má i ten vedlejší dům nového majitele.

A my v tomto rohovém domě po dokončené rekonstrukci právě zahájili první sezónu s ubytováním hostů. V přízemí provozují bistro manželé Tůmovi. Pan Aleš Tůma se ženou umějí přizpůsobit sortimentu snídaně našim hostům. Když ubytujeme děti, servírují palačinky, když přijedou starší lidé, tak třeba vajíčka a párečky. Hosté si mohou vybrat, co chtějí a jsou spokojení.

Vy jste si sami organizovali i průběh rekonstrukce domu.

Na Hluboké jsou řemeslníci, kteří odvedou dobrou práci, dodržují termíny a je s nimi perfektní domluva. Takže jsme to nakonec postavili na nich. Protože dneska najít dobrou stavební firmu pro rekonstrukci na klíč je docela tvrdý oříšek.

Na druhou stranu, obavy jsme měli, všichni jsme se báli vlhkosti, protože dům je ve svahu, při dešti se tu schází voda z Horní ulice. Ale musíme říct, že všichni, kdo se na opravě domu podíleli, nám opravdu úžasně pomohli.

Také město nám vyšlo vstříc, například právě s opravou městského chodníčku, schodů podél domu a vyčištěním kanalizace. Rekonstrukce domu zabrala zhruba 1,5 roku. Proto bychom chtěli poděkovat všem, kdo nám s obnovou domu pomáhali. Výsledek je takový, jaký jsme si přáli, ale za to, že výsledek je tak dobrý, mohou všichni ti jednotliví řemeslníci, kteří se tu střídali.

Lucie, vy jste se ujala role stavebního políra?

Měla jsem celkem jasnou představu rekonstrukce domu: aby všechno zůstalo v tom

starém původním stylu, ale abychom v detailech přidali šmrnc něčeho nového, co se odliší od původního stavu. Chtěla jsem posunout užívání prostoru domu k praktičnosti, pohodlnosti, zviditelnit jednotlivé původní prvky domu v jejich výjimečnosti. Zachovat původní materiály, všechny výklenky ponechat a nechat je vyniknout.

Neměli jsme všechno rozmyšlené dopředu, hodně úprav vznikalo náhodně s postupem stavby a objevováním domu. Úžasné byly například původní válečky staré výmalby na stěnách.

Martin: Je to prostě starý barák, zdi a stropy samozřejmě hrbolaté, nerovné, sem tam ne zcela pravý úhel. Ale právě proto jsme to přiznali, proto zůstává domu jeho kouzlo,

zůstává sám sebou, a to jak ve svých vnitřních prostorách, tak vnější fasádou. Jen se vylouppl do krásy tím, jak byl očištěný od všeho, co bylo dovnitř vneseno navíc, různé traverzy a předěly a materiály, které k němu nepatřily. Prostě se vrátil ke svému původnímu smyslu díky všem řemeslníkům, kteří se na opravě podíleli. Všechny ty nerovnosti zdi a podlah a jiné záležitosti řemeslníky dost potrápily. Ale tam kde to šlo, jsme tato specifika rozhodně zachovávali.

Velký význam pro nás měla naše snaha, aby to všechno byla práce Hlubočáků, proto jsme oslovili ty, které jsme znali, nebo nám o nich někdo řekl, a byli místní, nebo z nedaleka.

Tuhle filosofii chválím. Opravdu to dává smysl.

Martin: Začali jsme vyklízacími pracemi celého objektu, toho se ujala firma Demostav z Hluboké – vyklidili dům, opravili krov a položili novou střechu. Pak už neměli čas, takže jsme narychlo sehnali firmu Stavex z Hosína, pana Šulistu se synem a ti pokračovali zedničinou. Potom přicházeli jednotliví řemeslníci, které jsem znal. Pan Křiváček zvládl klempířinu. Skvělý pan Josef Šíma, který nám odvedl mraky poctivé zednické a obkladačské práce, je to neskutečně praktický člověk, který si umí zajít na práci. Pan Hošek nám také vyšel vstříc, když jsme v časové tísní potřebovali, srovnal křivé zdi a precizně obložil koupelny. Pan Schmidmayer je opravdu odborník na svém místě – sádrokartoný. Co řekne, to platí, naprosté spolehnutí a práce perfektně provedené.

Co se vybavení interiéru týká, všechny nábytek a vybavení bistra má na svědomí pan Zdeněk Štindl se synem Liborem a pan Peprný z truhlářství Preciss.

Schodiště – tak to je velký majstrštyk! Bratři Pfefferové nám udělali krásné schody! Měli

s tím spoustu starostí a práce. V té době už byly položené dlažby, hotové pokoje v podkroví, oni celé schodiště opatrně strhli, postavili lešení, aby práce nestála a napasovali nové. Schodiště je krásné, chodí ho sem lidé obdivovat. Mají v Chlumci dílnu a jsou opravdu špičkově sešraní řemeslníci.

Lucie: Já jsem ještě oslovila uměleckého kováře pana Červenku z Hosína. Má za sebou nádherné práce pro kostely, hrady, zámky a kláštery v celé republice i zahraničí, včetně drobnějších uměleckých prací – je plně vytížený, má spoustu zakázek a volný čas téměř žádný. Myslím, že to pro něj byla jen taková okrajová záležitost, ale jsem moc vděčná, že si udělal čas.

Právě on dělal komplet kovářské práce pro nedávno dokončenou Solnici v Budějovicích, opravoval postele pro zámek v Jindřichově Hradci, renovace pro zámek Zákupy... pana Červenku jsem troufale oslovila, aby nám udělal mříž a vývěsní tabule. Nakonec svolil a ukoval nám krásnou bránu, která odděluje provoz od ubytovací zóny. Když už byl u nás, udělal i zábradlí ke schodišti, jsme mu za to moc vděční. Také zámečnictví pana Rady ze Zámostí nám vždy v rychlosti vyhotovilo mnoho praktických věcí, které jsme pro realizaci potřebovali.

Pan Mach nám pak dokonale vymaloval a to už se práce chýlily ke konci. Ještě kameníky jsme tady měli, a to byla taky náročná práce. My prostě zapojili všechny, kdo byli poblíž, i kamarád Jenda Kálal musel :-). Byla to taková hlubocká akce Z.

Takže jste o kamarády nepřišli?

Martin: Tím, že se u práce sešli místní, jsme nejen s některými upevnili blízké přátelské vztahy, ale poznali další šikovné řemeslníky. A protože pracovali – řekl bych přímo na „hlubocké návsi“ – na obnově domu, který tady stojí už tolik let a je součástí hlubocké

historie – podepsali se pod znovuzrození domu. To mi přijde opravdu symbolické. Všichni byli pohodoví, a my jsme všem, co pomáhali, opravdu vděční a děkujeme i všem známým, kteří nám dohodili tak schopné pracanty.

Lucie: A když se vrátíme k tomu logu, které náš dům nakonec definovalo, k té třešince na dortu... Já jsem si vysnila, že to bude Masaryk na koni, protože to se tady tak krásně nabízí, s tím mi musela pomoci kamarádka Jana Divišová, firma KELT nám pak vytvořila vizitky a reklamní materiály.

Tak. Dům byl opraven. A pak přišlo to hlavní: vdechnout mu život. Vy jste se rozhodli, že nechcete být ani penzion, ani hotýlek. Co tedy jste?

Ubytování. Hlavně ne hotel, hotelové zásobníky, šatní stěny a podobně. To jsme zavrhnuli, hotelů je na Hluboké dost. Chtěli jsme vytvořit domácí a vkusné prostředí. Svoji koncepci jsme postavili tak trochu po svém. Původně jsme totiž mysleli, že budeme celý dům provozovat sami. Když nás oslovil Aleš Tůma s nabídkou, že by v domě rád provozoval bistro, potěšilo nás to a trochu jsme všechno pozměnili tak, aby provoz budoucího bistra *Na dobré cestě* mohl fungovat propojeně s domem, ale také samostatně. Skutečnost, že se v přízemí mohou komerčně využít prostory a přitom my s tím nemáme žádnou starost, považujeme za další dobrou náhodu. Než ráno otevřou Tůmovi pro veřejnost, připravují snídaně pro naše ubytované. A musíme říct, že je přímo rozmazlují. Aleš a jeho žena vdechli bistra přesně tu příjemnou atmosféru, kterou tenhle dům potřebuje. Vzájemně jsme si dali nějaké podmínky, do vybavení bistra jsme Alešovi a jeho ženě mluvili, protože jsme museli vzít v úvahu, že to bude částečně vzájemně propojený celek. Jsme vděční, že tady bistro *Na dobré cestě* máme.

Vaši hosté hodnotí dojmy z pobytu u vás na stránkách ubytovací agentury bez výjimky na nejvyšší počet bodů a nešetří superlativy. Interiéry jsou zdánlivě jednoduše zařízené, ale celkové sladění barev, materiálů, pohodlného nábytku a opravdu inspirativních nápadů vytvořily skutečně nadčasový prostor.

Je to starý dům, chceme, aby jako starý dům vypadal. Aby zůstal domem, který má své kouzlo. Aby zvenku vypadal dobře a uvnitř ještě líp. Design interiérů jsme ladili tak, aby vše v domě mělo společný tón. Snažili jsme se dotáhnout „k dokonalosti“ i maličkosti, prosadit detaily, které nás napadaly. Třeba tím, že se snížila okna v bistro v přízemí až dolů k podlaze. Nebo nástěnná malba Šárky Rubickové.

Co se týkalo vybavení a designu interiérů, pomáhala mi Zuzana Novotná, *vysvětluje Lucie*. Je neuvěřitelně kreativní, během deseti minut ze sebe vysype tolik nápadů, že to nestačíte pojmout. A to, že všechno v domě má hlavu a patu, je její velká zásluha. V Budějovicích vlastní a provozuje restauraci Paluba. Vysnila si ji jako rajskou zahradu. Jestli ji znáte, víte, jak dokáže v prostoru čarovat s materiály, doplňky, barvami, přírodninami... Zuzka miluje hravost, a když vás zná, udělá vám interiér na míru a tím vás naprosto nadchne. Nenutí vám drahé designové kousky, to celé kouzlení je o nápadech, objevování duše starých i nových věcí.

Zuzka mi byla velice cenným rádcem. Provázela mě celým tím procesem, umí styly zkombinovat dokonale, já věděla, že chci parkety a dlažbu, a ona mi poradila, jak na to, stačí zkombinovat dvě tři barvy, někdy méně je více. Nedá se moc ušetřit na základních věcech, jako jsou podlahy a podobně, ale detaily, křesílka, doplňky, mohou být naprosto levné a obyčejné a přitom elegantně doplní interiér. A na to je Zuzka mistr!

Třeba rozhodnout se pro odstín okenních rámu byl úkol, který nám dal hodně přemýšlení, může dopadnout dobře, nebo to bude katastrofa, už jen samotná instalace nových oken ozvláštnila vzhled celého domu.

Vsadili jsme na jednoduchost, čistý styl a začali jsme dům provozovat vedle našich zaměstnání. Provoz zvládáme v rámci rodiny. Od prvopočátku jsme do toho šli ne proto, že něco postavíme a budeme „majitelé.“ Tak to není, plán, který s domem máme, je naše myšlenka, naše dílo a dnes už i náš život. Chceme se starat sami.

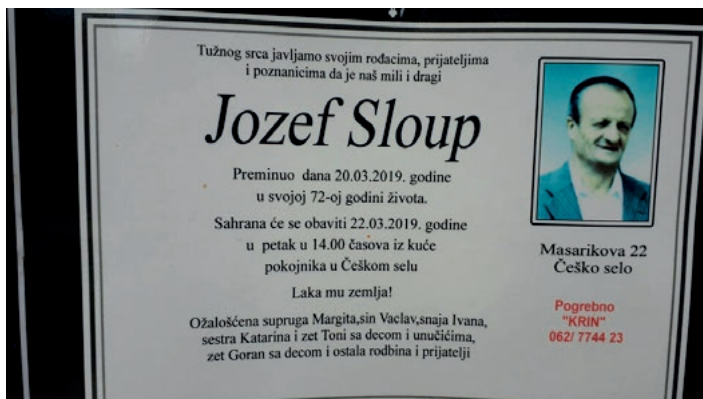

Díky těmto v podstatě nehmatalným tvořivým touhám a nápadům, které ale ve výsledku přinesou hmatatelné výsledky, se na Hluboké poslední dobou rodí dost kvalitních podnikatelských záměrů, které evidentně „zvedají laťku“ kvality ubytování, služeb i pohostinství ve městě. Právě letošní sezóna přivítala další nově otevřené podniky... Kávárna Četnická stanice, kavárna JeštěKAFE, ubytování Residence Hluboká a další novinky rozmazlují místní i hosty města.

Budme rádi, že to tak na Hluboké funguje. Zdá se, že pracovití podnikatelé s dobrými nápady a invencí u nás rozhodně nechybí. Kéž by střídmá rozumová úvaha a vkus, pilná práce s akcentem na „hrdost a čest“ místních řemeslníků a služeb, byla i do budoucna na Hluboké hodně, ale opravdu hodně nakažlivá.

Naše partnerské město Bela Crkva,

Kruščica a Češko selo. Srbsko 2019. Rozvoj i úpadek v přímém přenosu...

Od počátku tisíciletí má Hluboká nad Vltavou partnerské město Bela Crkva (Bílý kostel) v Srbsku. Součástí Bely Crkvy jsou i dvě „české“ vesnice, Češko selo (Česká ves) a Kruščica, kde od devatenáctého století žije početná česká menšina. Lidé tam mluví česky, zpívají české písničky, v neděli mají ráno v kostele českou mši, pak si oblečou český kroj a na tancovačce tancují dupáka.

Srbské partnerské město jsme před lety přijali z několika důvodů:

a) Po válce na Balkáně v devadesátých letech jsme „někomu“ chtěli pomoci. Válka byla krvavá, Balkán opět rozvrácený a Česká republika i Hluboká nad Vltavou si již žila natolik dobře, že jsme mohli „někomu“ podat pomocnou ruku, tak jako nám pomáhala v devadesátých letech partnerská města ze Švýcarska nebo z Německa.

b) Srbsko tehdy bylo nespravedlivě označeno mezinárodním společenstvím jako hlavní viník války na Balkáně a po „humanitárním“ bombardování vznikl na části „historického Srbska“ nový stát Kosovo. Obojí považují Srbové za velikou nespravedlnost. Nejen já v tomto se Srby souhlasím. Ostatně, čtyři státy EU nově vzniklý stát Kosovo dosud neuznaly a čeští prezidenti Václav Klaus a Miloš Zeman jako symbolický výraz nesouhlasu nikdy v Kosovu nejmenovali velvyslance.

c) Volba Bely Crkvy byla spíše náhodná. Dlouho na naše hledání nikdo nereagoval. Až později jsme si uvědomili proč: Jednak byla všechna města a lidé na Balkáně nesmírně chudí. A také pro cestu do České republiky, resp. Hluboké nad Vltavou potřebovali Srbové vízum české, maďarské a slovenské. A každé vízum tehdy stálo nějaké peníze a člověk musel dvakrát jet na každou ambasádu... a tak cesta byla komplikovaná, ne-li nemožná. Pavla Konopová tehdy pracovala pro nějakou evropskou agenturu a měla projekt v Bela Crkva. Tamnímu starostovi nabídla naši Hlubokou a on kývl. Rok poté jsme jeli poprvé do Bela Crkva a při návštěvě „bílého kostela“ jsme mluvili česky. Přišla k nám kostelnice a říká: Vy jste z Čech? My jsme taky Češi..., a tak vlastně náhodou jsme získali s partnerským městem i českou menšinu.

Myslím, že to bylo v roce 2007, kdy jsme pozvali na deset dní do Hluboké nad Vltavou lidi z Češko Selo a Kruščice a podmínka cesty byla, že mluví česky a NIKDY nebyli v Čechách. Tehdejší návštěva byla velmi dojemná, přijelo 50 lidí, kteří když přijeli do Halámek, vystoupili

z autobusu a líbali českou zem a zpívali českou hymnu. Na začátek srpna letošního roku si naplánoval pěvecký sbor PERCHTA z Českého Krumlova cestu do Bela Crkva a nabídl mi, abych jel autobusem s nimi. A tak jsem po cca osmi letech opět navštívil Belu Crkvu a naše české vesnice. Bela Crkva se dobře rozvíjí, nové silnice, chodníky, velká podnikatelská zóna, nová plicní nemocnice, nově opravená škola a gymnázium. Bela Crkva má cca 16 tisíc obyvatel a rozpočet stejný jako Hluboká nad Vltavou (cca 4 mil. Euro). Ale protože se u nás opakovaně učili jak čerpat nejrůznější fondy a dotace, vedlejší investiční rozpočet mají dalších 8 mil. euro a tím nás vlastně dohnali. Tamní starosta Darko, který má maminku Češku, říká: „Před válkou jsme si v Jugoslávii žili dobře. Válka to všechno zkazila, ale už na tom pracujeme, aby se to zase vrátilo. Ještě pár let a ona se pohoda zase vrátí... Pracujeme na tom!“

Tak jak se Bela Crkva dobře rozvíjí, tak Češko Selo umírá. Pamětníci, se kterými jsme pili kafe, říkají, že v dobách největší slávy žilo v Češko Selo 280 lidí. Češi v jižním Banátu patřili mezi první, po kterých zaměstnavatelské agentury sáhly při nedostatku pracovních sil v Čechách. A tak lidé opustili své domy a přestěhovali se za prací do Čech. Dnes žije v Češko Selo pouhých 15 seniorů. Dům s velkou zahradou je na prodej za 100 až 130 tisíc korun. Chvilku jsme o tom přemýšleli, ale jezdit na chalupu 1000 kilometrů je nesmysl.

Kruščica se zatím drží. Je větší a nežijí v ní pouze Češi, ale několik dalších národností. Vedle katolického kostela stojí pravoslavný, v obci funguje několik českých spolků, česká tiskárna rodiny Irovičů, škola s českým učitelem češtiny, hospoda, obchod. Královéhradecký kraj sponzorsky postavil sportovní halu, která nemá v okolí obdoby. Ale i v Kruščici najdeme desítky domů prázdných. Je to zvláštní zvyk, na zavřených vratech i několik let visí parte posledního obyvatele a dům chátrá. Posledních deset domů na konci vsi je již rozpadlých...

Vážený spoluobčané, je to sice daleko, tisíc kilometrů, ale kdokoli z Vás by se chtěl do Srbska vypravit, v Bela Crkva a českých vesnicích se o Vás postarají a budou se vám věnovat. Je to vymírající český svět, který sto let žil zcela odděleně od naší vlasti. Stojí za to ho navštívit.

Tomáš Jirsa, starosta města

Čest hrdinům padlým za vlast

Osadní výbor Purkarec ve spolupráci s Klubem vojenské historie České Budějovice uspořádal 29. června vzpomínkovou akci u příležitosti 75. výročí operace Glucinium, paradesantního výsadku, který se uskutečnil z 2. na 3. července 1944 v oboře nedaleko hájovny U Rybáka. U památníku v oboře byl položen věnec a vzdána čest hrdinům padlým za svobodu. V 10 hodin dopoledne proběhl pietní akt u památníku v Purkarcích. Purkarečtí děkují panu Václavu Vobrovi za bezplatné poskytnutí části louky vedle hájovny U Rybáka pro vojenský dobový tábor a všem účastníkům i návštěvníkům za společné setkání s historií...

Munické setkání rodáků

Sváteční den 6. července oslavili Muničtí setkáním rodáků, občanů a přátel obce. Rodáků se sešlo několik desítek, z nichž pyšnicích se zápisem v rodném listě s místem narození Munice bylo pět. Po několika letech se v návěsí kapli sv. Jana Nepomuckého konala bohoslužba, kterou s radostí celebroval hlubocký pan farář Otec Tomas van Zavrel. Současně ji pěvecky a hudebně doprovázel s kytaristkou Lenkou Kristofovou. Krásná slova vyřčená při mši svaté se vážala k Bohu, lásce a rodině.

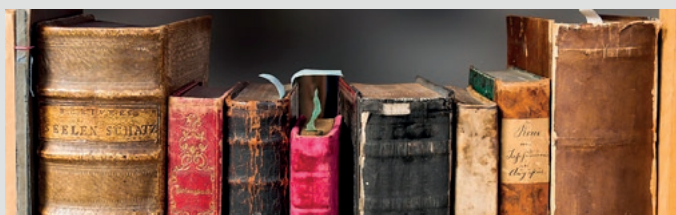
Slavnosti oficiálně zahájil pan starosta města Hluboká nad Vltavou Tomáš Jirsa. Následoval kulturní program, jež zpestřily hlubocké a pištiné mažoretky. Balónkový kouzelník Jura Magic z Fideláku potěšil nejen děti, ale

i dospělé. Pro děti byl po celou dobu k dispozici skákací hrad a střelnice a všem účastníkům dostatek občerstvení připraveného panem hostinským René Kaskou. K poslechu a tanci až do večerních hodin hrála kapela Kameňáci.

Akce se uskutečnila po pěti letech od posledního setkání rodáků a připravil ji osadní výbor ve složení: Dana Svobodová, Petr Bělohav, František Pečenka, Miroslav Sulek, Zdeňka Pírglová ve spolupráci s panem Václavem Vávrou, munickým rodákem. Velké poděkování patří všem, kteří přispěli ke slavnostnímu dni naší obce a zachovávají této malebné jihočeské vsi stálou přízeň!

Zdeňka Pírglová

Knižní bazar

Vážení spoluobčané!

Již tradičně pořádáme **Hlubocký knižní bazar – dobročinnou akci** Pro radost dětem z Dětského domova v Boršově nad Vltavou v rámci Slavností vína dne 14. září.

Princip celé akce je neměnný – shromáždit knihy od dárců a ty pak za dobrovolnou částku prodat. Doporučená cena je 50 Kč. Dovolujeme si Vás opět požádat o podporu a to buď darováním knih(y) nebo jejich koupí u našeho stánku naproti restauraci Solidní šance.

Knihy můžete donést do Infocentra Hluboká nad Vltavou do 13. 9. Pro zpestření akce je možné do knížky vložit lístek se jménem a zprávou pro nového majitele. Naším prvním dárce je stejně jako v minulých ročnících pan starosta Tomáš Jirsa.

Moc se těšíme na společná sousedská setkání!

Simona a Ivan Nestávalovi

INZERCE:

MATEŘSKÁ ŠKOLA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

hledá nového pracovníka **na pozici údržbáře** pro pracoviště Ruská 527 v Zámostí. Termín nástupu leden 2020. Bližší informace u ředitelky mateřské školy na tel. č. **387 966 165**.

PRODEJ SLEPIČEK

Drůbež Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant, všechny barvy, Green Shell – typu Araukana. Stáří 14 – 19 týdnů, cena 159 – 209 Kč/ks. Prodej: 16. 9. a 14. 11. 2019 Hluboká n. Vlt. – u vlak. nádraží poblíž SOŠ elektrotechnické 15.35 hod. Výkup králíků – cena dle poptávky. Info: Po – Pá 9.00 – 16.00 hod. tel. **601 576 270, 728 605 840, www.drubezcervenyhradek.cz**

KOMINICTVÍ JUNG Z ČESKÝCH BUDĚJOVIC OZNAMUJE:

v termínu od 1. 9. do 30. 10. 2019 provádíme pravidelné ČISTĚNÍ A KONTROLY komínů na tuhá i plynná paliva ve smyslu Nového požárního zákona č. 320/2015Sb. vyhl. č. 34/2015Sb.!! Cena za vyčištění a kontrolu je 500 Kč/průduch.

Zájemci o službu se prosím objednávejte na telefonu/SMS **608 043 563**. Neobcházíme domy!

Ne každý, kdo zazvoní u dveří, či hází letáky na tuto službu do schránky, či muž v černém mundúru je kominík. Proto je třeba na podezřelé levné pofiderní nabídky dát opravdu velký pozor. **Solidní kominík podomním obchodem službu nenabízí.** S blížící se topnou sezonou bude těchto zlatokopů přibývat.

PS: Na Hluboké chodíme již 15 let ke stálým zákazníkům.

Mokrosuché téma

- Kvůli zvýšenému výparu z půdy a vodních hladin se půdní sucho rozšířilo na 70 % území Česka; podzemní vody nadále zůstávají ze dvou třetin ve stavu mimořádného sucha, oznámili vodohospodáři koncem srpna.

- Český statistický úřad oznámil, že navzdory stoupajícímu nedostatku a výzvam k šetření spotřebuje dnes průměrný Čech 89 litrů pitné vody denně – o dva litry více než před pěti lety.

Deště v průběhu srpna přírodě ale pomohly a díky nim je půdním suchem zasaženo již pouze 40 procent území. Týden od 5. do 11. srpna byl podle meteorologů srážkově nadnormální a v průměru během něj napršelo kolem 25 milimetrů srážek, což představuje 126 procent dlouhodobého normálu.

Podle laického pozorování se může zdát, že minimálně druhá polovina léta byla na srážky vydatná, a tak by se i stav sucha měl zlepšovat. Částečně je to pravda. Stav povrchové vody se opravdu oproti loňskému roku mírně zlepšuje, stav podzemní vody je ale stále v kritickém stavu.

Velký rozdíl totiž existuje mezi povrchovou vodou a hlubší vrstvou. Celý srpen jsme v povrchové vrstvě suchu téměř nepozorovali, avšak v té hlubší, tedy 40–100 centimetrů pod zemí, trvá sucho až na 70 % českého území.

Letošnímu červenci patřilo 10. místo v žebříčku nejteplejších měsíců od roku 1961. Srpen byl prozatím na srážky příznivější a dokazuje to především stav povrchové vody. Ta se totiž rychle dosytí, avšak také velmi rychle vysuší. Hlubší vrstva je důležitá pro rostliny, které svými kořeny sahají hluboko, a také pro stromy. Lesnictví je tak ohroženo suchem nejvíce.

V lesnictví by bylo třeba vymyslet lepší složení lesa, aby nepřišly další katastrofy jako kůrovcová. Když usychají borovice, stav je vážný, upozorňují odborníci.

Nejvíce postižené suchem jsou podle dat Českého hydrometeorologického ústavu zejména Liberecký, Karlovarský a Ústecký kraj. Na Moravě je situace o něco pozitivnější.

Úroveň vláhy v půdě se v mapách zobrazujících stav koncem července ukazoval jasně: přes 80 procent území Česka sužovalo sucho. Venkov pociťuje nedostatek vody více přímočaře, má důsledky sucha více na očích. V malých obcích vysychají studně. Velká města trápí nedostatek srážek a také stále horší schopnost půdy vláhu udržet jinak: nesnesitelně rozpálenými ulicemi a domy v centru města a také usychající zelení v parcích. Velká města většinou díky vodním nádržím poblíž nemusí mít strach, že by z kohoutků přestala téci pitná voda. Hůř jsou na tom menší města a vesnice, zvláště v oblastech, která mají problémy s hladinou spodní vody a kde je větší srážkový stín. Způsoby, jak suchu čelit, hledají všichni, někde postupně a na etapy. Pomáhají opatření krátkodobá, střednědobá, ale je třeba se rychle zamýšlet i nad opatřeními dlouhodobými. Životní

prostředí je pro nás všechny důležité a potřebuje moudrá rozhodnutí. Že se podnebí otepluje si všimáme všichni, na Moravě se díky změně klimatu začínají pěstovat exotické plodiny...

Mezi opatření, která mohou přinést rychlý výsledek, patří třeba změna toho, jak města pečují o své trávníky. Někde už sečou méně často a ne tak nakrátko jako v minulosti. Je dobré také trávu sekat hned po ránu, kdy je na ní ještě rosa a ideálně ji krátit zhruba o třetinu její délky. Sekat by se nemělo ve dnech, kdy teploty překročí 26 stupňů, radí odborníci zásady, které zná každý dobrý zahrádkář. Ušchlý drn trávy pak totiž špatně propouští vláhu dovnitř humusu a trávníky vysychají definitivně.

Vyšší stébla trav půdu, ze které vyrůstají, přirozeně stíní a zabraňují tak jejímu rozpálování. To ještě lépe umí listy stromů a právě o nich a další výsadbě začínají leckterá města a starostové přemýšlet. Vysazení stromů pomáhá ochladit a zlepšit klima ve městech. Například v Praze chtějí do osmi let vysadit milion stromů...

Těšit se na příjemný stín stromů a snesitelnější teplotu asfaltu a dlažby měst ale tak jednoduché není. Většina z vysazovaných stromů totiž poroste v městských lesích a parcích. V ulicích jde jen o desítky stromů většinou menšího vzrůstu, či keřů. Podél vozovky a pod chodníky totiž zpravidla leží inženýrské sítě a na kořeny stromů tak většinou na ulicích už místo nezbyvá.

Města mají také co dohánět pokud jde o hospodaření s dešťovou vodou. V Praze, stejně jako v celé republice, prší v posledních letech málo. Když už ale zaprší, steče voda z milionů čtverečních metrů asfaltů, betonů a dlažby bez užitku do kanálů a odtud řekami odtече z měst.

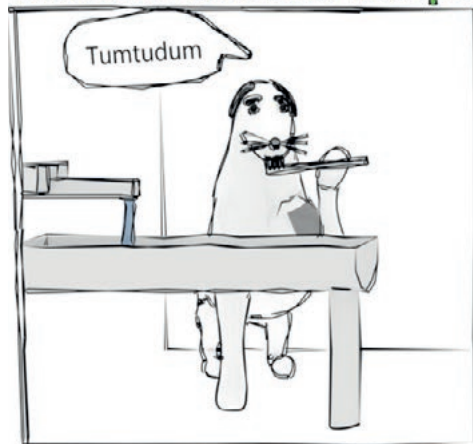
Zlepšení a správné nápady přicházejí jen pomalu a postupně. Nové stavby by podle nových předpisů měly zajistit, aby dešťová voda ze střech a dláždění nestékala do kanalizace, ale do půdy ještě na pozemku nebo do záchytných nádrží.

Chalupáři či majitelé domků zadržují dešťovou vodu v sudech, oficiální nové odvětví ekonomiky se navazuje na podobné myšlenky. Budují se retenční nádrže, odkud se dešťová voda může využít dál na zalévání nebo splachování záchodů. Při opravách ulic a silnic se zase myslí na to, aby z nich voda pokud možno odtékla k nejbližšímu stromu, keři nebo záhonu.

My všichni můžeme začít myslet trochu jinak. Každá malá pomoc se totiž nasčítá, stejně jako se bohužel sčítá i naše omezenost, lenost či hloupost. Pěkná je myšlenka „kbelík vody denně“ – zkuste za den v domácnosti nashromáždit „čistou“ vodu bez chemických prostředků zachycenou při mytí ovoce, zeleniny, slitou z uvařených brambor a podobně. A hned večer s ní můžete přilepšit zahrádce, stromu před domem či kytkám na balkóně.

Vyzkoušejme si myslet nejen na sebe, ale i v širších souvislostech a buďte příkladem ostatním.

Morální kočička ve společné koupelně

facebook.com/moralnikocicka

Buďte, prosím, alespoň jako ovečka... Děkuje me.

Ohlédnutí za letním Poškolákem

Jako každý rok CVC Poškolák připravil pro děti aktivní formu trávení letního času, kdy rodiče nemají možnost být s nimi.

Letos jsme uskutečnili 7 běhů příměstských táborů v našem centru na Hluboké, 2 běhy na temelínském záměcku a 2 běhy táborů letních v krásné lokalitě u Suchdola nad Lužnicí.

Celkem o 349 dětí se během léta staralo 15 instruktorů a vedoucích, kterým bychom touto formou chtěli moc poděkovat.

Velké díky patří také Jirkovi Karvánkovi za spolupráci při různých technických nesnázích. Byl nám i výborným průvodcem nastávajících

prvnáčků po škole. Děkujeme zaměstnancům plovárny Hluboká v čele s Romanem Rákosníkem, celému týmu Restaurace v Podskalí a Restaurace Bakalář. A samozřejmě městu Hluboká za dlouholetou podporu, bez které by se Poškolák nemohl tak kvalitně rozvíjet.

Užili jsme si léto plnými doušky a teď hurá do nového školního roku! Rozvrh zájmových kroužků pro školní rok 2019/20 můžete najít na našich webových stránkách již od 2. září 2019.

www.cvc-poskolak.cz

Oprava venkovní části naší Sokolovny je hotová

Poděkování

Velmi ráda bych touto cestou poděkovala restauraci Solidní Šance, panu kastelánovi zámku Hluboká nad Vltavou a vedení ZŠ Hluboká nad Vltavou za velkou podporu při realizaci letního anglického tábora pro děti, který mohl být zase o úroveň zajímavější, dobrodružnější a chutnější.

Za malé angličtináře a celý tým lektorů jazz-com Michaela Krausová.

Prázdniny v pohybu

Prožili jsme Dobrodružné léto s Hlubokou v pohybu.

Záměstský spolek si pro hlubocké děti připravil pestrý prázdninový program. Pět týdnů příměstských táborů, vodácký tábor, 2 týdny Přežití a 6 kurzů Učíme se rybařit, tím si užívaly prázdniny vaše děti.

Během celých prázdnin byla pro děti předškolního věku připravena Montessori školka Děti v pohybu. Děti rybařily, lezly na stěně, plavaly v bazénu i řece, vyzkoušely střelbu z luku, praku, vzduchovek a flobertek. Pluly na parníku, lodi, motorovém člunu, šifu, raftu a paddleboardu. Navštívily ZOO, Lego výstavu, lanový park a zámek. Naučily se slaňovat, zachraňovat tonoucího, používat

ostrý nůž, vařit v kotlíku, chytat a poznávat ryby.

Svou paměť a vědomosti procvičily a obohatily při hrách v záměckém parku. Budovaly vztah a úctu k přírodě a v neposlední řadě poznaly nové kamarády a odnesly si spoustu zážitků.

Hluboká v pohybu ve spolupráci s Místní organizací ČRS od září otvírá pravidelný rybářský kurz, který zajistí mladým rybářům rybářský lístek.

Bc. Karla Peldová, Mgr. Markéta Vejvodová

Foto: Karla Peldová

Veteránská rallye oslaví desáté jubileum na Hluboké

Milovníci veteránů si přijdou na své v pátek 6. září. Do Hluboké nad Vltavou opět zavítají stroje, které psaly automobilovou historií. Jubilejní desátý ročník South Bohemia Classic, mezinárodní setinové rallye klasických a sportovních vozů, sem zavede více než 150 posádek z několika zemí světa.

Hodnotné skvosty začnou do města přijíždět kolem 17. hodiny přes Záměstí ve směru z Hosína. Nejzajímavějším místem pro sledování klenotů na čtyřech kolech bude náměstí Československé armády, kde na křižovatce před Hotelem Závěš z Falkenštejna zastaví v takzvané průjezdni kontrole. Díky tomu tak budou mít diváci dostatek času si vozidla všech účastníků prohlédnout. Dále budou pokračovat Sokolskou ulicí zpět do Podskalí a Tyršovou ulicí odjedou k ZOO Ohrada a rybníku Bezdrev na měřený test v Holašovicích.

Startovní pole slibuje skvělou podívanou, vždyť průměrný rok výroby všech přihlášených vozidel se zastavil na hodnotě 1973. Diváci se můžou těšit na legendární, ale i méně známé značky – jmenujme například Jaguar, MG, Mercedes-Benz, Cadillac, Austin Healey, Ferrari, Chevrolet, Porsche, Škoda, Cobra, Apal, CG, DAF, Maserati, Alfa Romeo nebo Triumph. Nejstarším strojem na trati by měl být Jaguar XK 120 OTS z roku 1952, silně zastoupena jsou 60. a 70. léta minulého století, když auta vyrobená v tomto období tvoří dvě třetiny registrovaných účastníků.

X. South Bohemia Classic 2019, největší tuzemská setinová rallye, odstartuje v pátek v 16:30 na českobudějovickém náměstí Přemysla Otakara II. Trasa vede přes Hlubokou, Holašovice, Zámek Kratochvíle, Prachatice, Český Krumlov a Světlík až do centra soutěže, Hotelového Resortu Relax v Dolní Vltavici. Během sobotní etapy posádky zavítají do všech měst a obcí na břehu Lipna, pojedou údolím Vltavy nebo malebnou přírodou Novohradských hor. Vrcholem motoristické akce bude Grand Prix Kaplice se začátkem ve 12 hodin.

Více informací včetně kompletního přehledu obcí na trase s časy průjezdu najdete na oficiálních internetových stránkách www.southbohemiaclassic.cz.

Pavel Kacerovský, ČK motorsport

Foto: Zdeněk Klíma

Ohlédnutí za akcí VELIKONOCE NA HLUBOKÉ 2019

Díky Vám všem, kteří jste se různými způsoby zapojili do již tradiční charitativní velikonoční akce, jsme v letošním roce mohli pomoci:

Danečkovi Vojtkovi – zaplatili jsme nový sportovní vozík vyrobený pro něj na míru od české společnosti KURY, s. r. o. (63 648 Kč)

Jakubovi Šebíkovi – jsme přispěli na speciální neurorehabilitační pomůcku Brain port od firmy Lifemark z USA (104 648 Kč)

V rámci akce *Velikonoce na Hluboké 2019* jsme též uskutečnili projekt **Motýlí loučky** za podpory Nadace ČEZ. Vyseli a vysázeli jsme celkem 5 louček.

Děkujeme těm, kteří nám pomohli. Byli to:

Město Hluboká nad Vltavou – za dlouholetou podporu, bez které by tento projekt nikdy nebyl realizován

Nadace ČEZ – která s námi je od prvního ročníku a velmi si této spolupráce ceníme

KELT – reklamní agentura, která od našeho prvního ročníku nehledí na zisk, nýbrž na dobré skutky

Děkujeme ostatním partnerům akce, všem spolupracovníkům, dobrovolníkům a Vám – účastníkům akce, kteří si každoročně uděláte čas a jdete s námi do toho!

Ze srdce – Tým Hope 4 you

Vorařský den v zemědělském muzeu Ohrada

V historii jihočeské krajiny je hluboko zapsané zaniklé řemeslo plavení pramenů vorů. A právě toto je tématem Vorařského dne, který proběhne 14. září od 9 do 17 hod. na nádvoří zámku, organizovaném ve spolupráci se spolkem Vltavan Purkarec. Členové spolku si pro návštěvníky připraví jak přednášky, tak i ukázky přípravy jednotlivých částí voru – paření a točení houžví, vysekávání ušení, žabek, vrtání, drnové ohniště. V mysliveckém sále bude umístěna výstava Historie vorařství a šífařství ve fotografii. Nelze opomenout účast p. Jiří Svobody, autora knihy Historie

voroplavy v Čechách (prezentace o řece Vltavě, voroplavbě a šífařství) autogramiáda a informace o plánované nové knize o šífařství. Celou akci doplní ukázky tradičních řemesel – vázání provazů, předení na kolovrátku, textilní techniky, výroba šindelů, pletení košíků, výroba březových košťat, řezbářství, ostření a kování seker. Pro děti jsou připraveny tvořivé dílny s vázáním vorů, různé soutěže a kvízy. Po celý den bude zajištěno občerstvení – vorařský guláš, plavecké buchty a další dobroty. Pestrým programem pro děti i jejich rodiče bude provázet kapela Táborští pouličníci.

Výstava Příroda v ilustraci tentokrát představí výtvarnici Barboru Janů

Od čtvrtka 15. srpna mají návštěvníci Národního zemědělského muzea Ohrada možnost zhlédnout výstavu z cyklu Příroda v ilustraci. Letošní ročník je věnován autorce Barboře Janů a potrvá do 31. října.

Výstavní cyklus Příroda v ilustraci probíhá v na loveckém zámku Ohrada již od roku 2004. Jeho cílem je formou samostatných výstav postupně představovat přední české ilustrátory knih o přírodě. Návštěvníci se tak blíže seznámí s autory, jež dosud znali jen z reprodukcí jich výtvarných děl. Do cyklu jsou zařazováni autoři zabývající se vědeckou ilustrací i ilustrátoři populárně naučných knih a beletrie s tematikou přírody. „Výstavy Příroda v ilustraci se v našem muzeu konají už více než deset let a za tu dobu měli návštěvníci možnost seznámit se s mnoha způsoby a výtvarnými technikami, jakými se dá zachytit a vyobrazit příroda.

Příroda je věčnou inspirací, což dokazují i obrazy letošní autorky Barbory Janů,“ říká generální ředitel Národního zemědělského muzea Milan Jan Půček.

Letošní, již 11. ročník cyklu, je věnován příslušnici mladší generace – Barboře Janů. Tato výtvarnice se věnuje vědecké a naučné ilustraci, maluje zvířata, rostliny a houby. Zabývá se studiem zvířecí anatomie, zkoumá detailně barevnost rostlin a přesně vykresluje ojedinělé tvary hub. Používá především techniku akvarelu. Ilustrovala například atlas Léčivé a zrádné síly hub vydaný roku 2014 v Praze.

Výstava se koná od 15. srpna do 31. října 2019 v loveckém zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou.

Svatohubertská mše na zámku Ohrada

K počtu všech myslivců, lesníků a lovců se bude dne 19. 9. 2019, v předvečer svátku svatého Eustacha, konat slavnostní mše na loveckém zámku Ohrada v Muzeu lesnictví, myslivosti a rybářství.

Vznik legendy o svatém Eustachovi se datuje již do 2. stol. n. l. Jeho kult jako patrona lovců a myslivců se k nám pak dostal v 16. století. Svatý Eustach, původním jménem Placidus, byl významný římský šlechtic a vojevůdce. Žil již v 1. století a byl známý jako zuřivý pronásledovatel křesťanů. Velmi rád také chodil na lov a při jednom náročném pronásledování jelena ho zahlédl na vrcholku skály se svítícím křížem mezi parohy. Toto zjevení ho přimělo ke křtu, změně jména a přivedlo ho na cestu křesťanské víry, pro kterou byl nakonec i s rodinou v roce 118 (120) upálen. Tolik podle legendy, díky níž se stal symbolem myslivecké cti, pokory a poctivosti, patronem lovu a ochrany zvěře, tradic a mysliveckých obyčejů. Jeho kult byl později zatlačen do pozadí kultem svatého Huberta, který k nám

přišel s německou šlechtou a hlavně hrabětem Františkem Antonínem Šporkem. Nicméně u nás je stále dost kaplí a kapliček zasvěcených svatému Eustachovi. Jednou z nich je i malá kaple na zámku Ohrada s oltářem, kde je vyobrazen Sv. Eustach od známého vlámského malíře Pietra van Roye. V této kapli se až do roku 1937 každoročně 20. září sloužily slavnostní mše za všechny lesníky a myslivce.

Rádi bychom tedy pozvali všechny, kdo chtějí prožít krásný podvečer a připomenout si tradice myslivosti i společenského a duchovního života na zámek Ohrada u Hluboké nad Vltavou.

Slavnostní mši svatou oslavuje světicí biskup českobudějovické diecéze Mons. Pavel Posád. Duchovní rozměr mše doplní a sváteční atmosféru navodí Jihočeští trubači a Chránový pěvecký sbor Bohuslav z Lišova.

Ing. Jana Melcrová, lovecký zámek Ohrada

Spolek Paulina vás zve:

Návrat ke kořenům... Co nám prospívá a co nám škodí

léčitelka Eva Moučková – víkendový kurz 19. a 20. října

Jak naslouchat svému vnitřnímu hlasu, jak vnímat sám sebe, jak s laskavostí pečovat o své tělo i duši a jak prospívat svým nejbližším. Rady a recepty našich babiček, výživa, byliny a bylinné preparáty v domácím léčení, role ženy v rodině. Jak najít v jednoduchosti a střídavém životě zdraví, dlouhý věk i láskyplný život.

Učit se budeme s léčitelkou Evou Moučkovou.

Místo konání:

Domeček – pavilon v zahradě Domova seniorů, Masarykova ul.

Rozsah trvání: 2 x 8 hodin plus pauza na oběd i kávu

Cena: 1000 Kč, platba předem

Účast si zajistíte na tel. 721 984 978

Těší se na Vás Blanka Macháčková a Michaela Krausová

Cena: 1000 Kč, platba předem po telefonické domluvě v restauraci Solidní šance, Hluboká nad Vltavou u paní Blanky Macháčkové.

Neděle 8 září: druhá pěší pouť na Rachačku

Po velkém úspěchu první obnovené poutě na Rachačku v minulém roce, opakujeme tuto událost, a to v neděli 8. září. Setkáme se ve 14.00 hodin na přírodním parkovišti u odbočky „Rachačka“ na cestě z Chlumu na Purkarec a vydáme se pěšky lesem k naší malé a prosté kapli se zvoníci, která byla zasvěcena svaté Rozálii. Její památku slaví církev 4. září.

Sv. Rozálie se narodila začátkem 12. století na Sicílii (v Itálii). Tatínek

byl hraběte Sinibald, strýc krále Viléma I. Krásná Rozálie se stane dvorní dámou královny Markéty. Na takovém dvoře se dělo ledacos, ale Rozálie se zasnoubila s Ježíšem, pro kterého se rozhodla žít, což se tatínkovi příliš nezamlouvalo. Když má vstoupit do manželství, tajně zmizí hledat místo k poustevnickému životu, až se na popud anděla usadila na Monte Pellegrino. Na této hoře, v jeskyni s výhledem na moře, obklopena stromy, keři a kaktusy prožívá asketický a mystický život poustevnice. Umírá na tomto místě kolem roku 1166 a někdy v roce 1624 byl tu objeven její hrob. Po její smrti vypukla v nedalekém Palermu morová epidemie a na její zastavení začali věřící vzývat sv. Rozálii a epidemie se zastavila. To se pak v následujících staletích ještě opakovalo.

Poutní mše svatá

ke cti Andělů strážných

Lhotice

Neděle 1. 9. 2019

13.30 hodin

2. PĚŠÍ POUŤ ke cti sv. Rozálie NA POUTNÍ MÍSTO RACHAČKA

Neděle 8. 9. 2019

14⁰⁰ hodin – sraz u odbočky „Rachačka“
na cestě z Chlumu do Purkarce
15⁰⁰ hodin – poutní mše svatá

MŠE SVATÁ

k počtě svatého Eustacha
patrona myslivců, lesníků a lovců

Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství
si vás dovoluje pozvat na
Mši svatou k počtě svatého Eustacha,
patrona myslivců, lesníků a lovců.

Mše bude sloužena dne
19. září 2019 v 17,00 hod.
v loveckém zámku Ohrada
u Hluboké nad Vltavou.

Celebruje světitel biskup Mons. Pavel Posád
za doprovodu jihočeských trubců
a Chrámového pěveckého sboru Bohuslav
z Lišova.

Národní
zemědělské
muzeum

Lovecký zámek Ohrada
muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství
Ohrada 12, 373 41 Hluboká nad Vltavou
www.nzm.cz

MODLITBA ZA STVOŘENÍ

akce se koná v rámci filmového festivalu Voda Moře Oceány

zpěvy z Taizé ∞ ztišení ∞ přímlyvy ∞ Písmo sv.

středa 11. 9. 2019 v 19.00 hod.

Večer provází
Táborský chrámový sbor

Hluboká nad Vltavou

Kostel sv. Jana Nepomuckého

4. FARSKÝ REPRE PLES

Parkhotel, Hluboká nad Vltavou

Sobota

22. 2. 2020

20⁰⁰ hodin

Ples opět doprovází

**Jindřich Zíka
& Jazzika band**

Rezervace místenek:
tomas@vanzavrel.cz
731 625 990

Léto jak má být... u nás na Hluboké... aneb sezóna ještě nekončí. Venkovní bazény lákají návštěvníky

K horkým letním dnům neodmyslitelně patří koupaliště s průzračně čistou vodou. Vyhledávají je hlavně lidé a rodiny s dětmi, kteří se kvůli často zhoršené kvalitě vody vyhýbají rybníkům a přírodním nádržím. Ideální podmínky jim nabízejí venkovní bazény v Hluboké nad Vltavou.

Milovníci koupání naleznou v Hluboké nad Vltavou moderní městské koupaliště na levém břehu řeky Vltavy pod zámek v Podskalí, poblíž vyústění cyklotrasy z Českých Budějovic. Koupaliště je součástí sportovního areálu a svým návštěvníkům nabízí nejen vodní atrakce, ale i dětský koutek s houpačkami či beachvolejbalové hřiště s možností zapůjčení míče a sítě. V areálu koupaliště, které provozuje Město Hluboká je i provozovna rychlého občerstvení.

„Máme zde velký bazén s téměř sedmdesátimetrovým tobogánem a masážními lůžky, i dětský bazén s půlmetrovou hloubkou se skluzavkou a vodním hříbkem,“ popisuje správce koupaliště Roman Rákosník.

Přestože je koupaliště vybaveno veškerým komfortem včetně umývárny se sprchami a převlékárny se skříňkami pro úschovu věcí návštěvníků a travnatou plochou u řeky se slunečníky, ceny vstupného už několik let zachovává a nezvyšuje. „Vstupné držíme pořád stejné. Dospělí zaplatí za celý den šedesát korun a děti do šesti let desetikorunu,“ potvrzuje správce Rákosník. Koupaliště, které je otevřené od 10 do 19 hodin, je zkrátka ideálním místem, kam lze během horkých letních dnů vyrazit s celou rodinou.

Výrazně kratší otevírací dobu pro veřejnost má pětadvacetimetrový venkovní bazén v areálu Sporthotelu Barborka. Přívlastek „sport“ má tento hotel zcela zaslouženě, neboť se může vedle bazénu pochlubit i saunou, dvěma hřišti pro míčové sporty i ping-pongovými stoly.

„Ačkoliv upřednostňujeme naše hotelové hosty, bazén otevíráme veřejnosti odpoledne vždy od 13 do 18 hodin,“ uvádí provozní hotelu Martin Smetana. Dospělí zaplatí za návštěvu bazénu v uzavřeném areálu stokrát a děti šedesát korun.

Pokud ale někdo stále dává přednost přírodním koupalištím, na Hluboké může navštívit pláž s nově nainstalovaným moem na břehu Vltavy ve sportovně relaxačním areálu, který nabízí i příjemné posezení na terase restaurace v prostředí nádherné přírodní lokality s výhledem na hlubocký zámek.

„Po zkušenostech s enormními horky v loňském roce jsme obohatili nabídku půjčovny. Návštěvníci našeho areálu jistě uvítají možnost zapůjčení vodních atrakcí,“ přiblížil nabídku služeb ředitel areálu a předseda destinační společnosti Českobudějovicko-Hlubocko David Šťastný. „Pořídili jsme šlapací kajaky, přikoupili padlleboardy. Zájemci si mohou u nás zahrát i plážový volejbal na čtyřech upravených hřištích,“ dodal David Šťastný.

David Šťastný, předseda Českobudějovicko – Hlubocko z.s.

Instagramová stezka láká turisty na zajímavá místa v Hluboké nad Vltavou a jejím okolí

Vyfotografovat se na neobvyklém místě a fotografii pak sdílet na sociální síti Instagram. Nalákat tím k návštěvě Hluboké nad Vltavou i další uživatele tohoto informačního kanálu - to je především smyslem Instagramové stezky města Hluboká. Turistům slouží už přes rok.

„Spousta lidí si dneska vybírá své turistické cíle právě na Instagramu. Hledají podle vyhledávacích znaků a fotografiemi, které pak najdou, se nechávají motivovat k návštěvě vybrané lokality. Vidí na Instagramu záběr

s krásnou atmosférou a toto místo touží navštívit. Stezka slouží především k inspiraci, na jaká místa pak v Hluboké a okolí lze zavítat,“ vysvětlil za realizátory její smysl předseda spolku Hluboká nad Vltavou David Šťastný.

Jednotlivá, tak zvaná instamísta lze najít na webových stránkách města (www.hluboka.cz/instaplaces). Kromě mapy vybraných míst tam turisté najdou také fotografie i přesnou lokaci daného místa pomocí GPS souřadnic. „Stezka turisty zavede na patnáct zajímavých a nejhezčích

míst,“ upřesnil manažer Destinace Českobudějovicko-Hlubocko Tomáš Polanský, který lokality pomáhal vybírat.

„Hlavním kritériem výběru byl fakt, aby ta místa byla pěkná, něčím zajímavá a unikátní, protože podobnou fotografii si jinde v republice turisté neudělají. Hlubocký zámek při výběru míst sehrál velkou roli. Je samozřejmě jedinečný, ale snažili jsme se vybrat pohledy na zámek trochu netradiční i z větší dálky, například z vody. Chtěli jsme při budování stezky turistům ukázat, že se lze na zámek dívat i z jiných míst než jen z parku před hlavním vchodem,“ dodal Polanský. Stačí si například vypůjčit ve sportovně relaxačním areálu paddleboard, najít na Vltavě souřadnicemi určené instamísta a zámek vyfotografovat naprosto z neobvyklého pohledu.

Stezka nezahrnuje jen zajímavá místa ve městě, turisté se za některými z nich musejí vydat i do širšího okolí Hluboké nad Vltavou. Například si mohou vyzkoušet plavbu na voru v nedaleké bývalé voražské vesnici Purkarec nebo navštívit skutečně unikátní vyhlídku Baba ukrytou v lesích, odkud se z vysoké skály otevře doslova dech beroucí pohled na meandr řeky Vltavy.

„Vyhlídka na Babě je skutečně nádherné místo. Nesnažíme se ji nějak úmyslně výrazněji označovat. Chceme, aby si ji turisté našli sami. Okolo ní vede asfaltová cyklostezka, takže se tam lidé mohou vypravit na kole, nebo si vypůjčit ve sportovně relaxačním areálu elektrokolo. Mohou

tam dojít i pěšky, zdatnější turisté se tam dostanou i na kolečkových bruslích. Nedávno tam bylo nainstalováno nové molo, takže se k tomuto instagramovému místu mohou zájemci doplatit i po řece Vltavě. Pak stačí jen vystoupat nahoru na vyhlídku,“ popsal různé možnosti dopravy Tomáš Polanský.

Turistům k pohybu po instagramové stezky slouží nejen mapa na webu města. „U každého z patnácti lokalit najdou ceduli s názvem místa a hashtag #instahluboká - čili klíčové slovo, které pak mohou dohledat na sociální síti. Budeme rádi, když návštěvníci budou sdílet své zážitky z objevování těchto míst. Všechny ohlasy pak po sezóně vyhodnotíme – nakolik instagramová stezka města slouží k propagaci Hluboké nad Vltavou,“ dodal David Šťastný. „Podněty od návštěvníků sbíráme i informačním centru, kde jsou jednotlivá instagramová místa vyfocena. Turisté mohou na nástěnku psát své vzkazy.“

Seznam jednotlivých míst Instagramové stezky města Hluboká nad Vltavou:

Vyhlídka Baba, Zámecké schody, Hlubocká ZOO, Voroplavba v Purkarci, Poprvé se zámek, Vyhlídka v podzámčí, Stylová Vespa, Na zídce, Velký sjezd, Paddleboard v podzámčí, Zámek Hluboká, Plavební komora, Zámecký kozel, Plavba po Vltavě, V zámeckém parku.

David Šťastný, předseda Hluboká nad Vltavou z. s.

Nabídka turistům i místním z pohledu Infocentra na Hluboké

Půjčovnu sportovního vybavení a vodních atrakcí umožní návštěvníkům Hluboké nad Vltavou prožít atraktivní dovolenou.

Do Hluboké nad Vltavou stačí přijet jen s batohem na zádech. Všechno sportovní vybavení si lze vypůjčit. Kromě tradičních kol třeba i hausbót, se kterým se obyčejné zážitky na Vltavě promění v naprosto jedinečné.

„Ne každý turista si veze s sebou kola. Nejsou na to při cestování přizpůsobeni, protože cestují třeba autobusem nebo vlakem. U nás, v Hluboké, je možnost zapůjčení kol a dalšího vybavení. A nejen to,“ říká vedoucí infocentra Simona Homolková. Stačí navštívit Cyklo Hluboká na Masarykově třídě, kde návštěvníci města najdou půjčovnu ale hlavně servis. Po domluvě si mohou objednat cyklovýlet. „Tato služba je zajímavá hlavně pro starší lidi, kteří se nechtějí vydat na vyjízdku sami. Dají přednost výletu s průvodcem do okolí, který jim podá fundovaný výklad.“

Kola lze půjčit trekingová, ale i elektrokola. Rodiny s dětmi si mohou půjčit kolo s vozíkem pro děti nebo si přimontovat cyklosedačku pro dítě. „V Cyklo Hluboká provádějí kromě výpůjček hlavně servis pro kola. Tato služba se velmi osvědčila. Hodně turistů si kolo neumí sami opravit nebo nemají potřebné náčiní. Vyměnit duši do kola je tady hračka,“ radí Homolková návštěvníkům infocentra, kam se vypravit i s vlastním kolem.

Další půjčovnu turisté najdou ve Sportovně relaxačním areálu Hluboká nad Vltavou. Podle vedoucí informačního centra Simony Homolkové je tato služba zajímavá pro rodiny s dětmi i pro individuální turisty, kteří nechtějí jít jen na zámek. Mohou si tu půjčit elektrokola, koloběžky nebo brusle. Na nich se mohou vypravit do okolí města k atraktivní vyhlídce

Baba, která je v Poněšické soutěsce, a k romantické zřícenině Karlova hrádka u Purkarce.

V areálu bylo nedávno namontováno nové molo, takže turisté ocení zejména zapůjčení různých vodních atrakcí. „Nabídka je velice široká, vybere si každý,“ míní Simona Homolková. V nabídce jsou šlapací kajaky, motorové čluny, šlapací paddleboardy, k dispozici je i velký paddleboard s nosností až pro deset lidí.

Kdo dá přednost aktivitám na souši, může si v areálu zahrát třeba plážový volejbal. Hráči mají k dispozici čtyři upravované kurty a především sociální zázemí, sprchy a novou převlékárnu. Bezplatným bonusem je nádherný výhled na hlubocký zámek.

Návštěvníci areálu mají k dispozici i přírodní písčnou pláž. „V infocentru jsme mile překvapeni, že je dost turistů, kteří před klasickým koupalištěm dávají přednost přírodnímu koupání,“ dodala Homolková. V areálu si lze půjčit i skútry kultovní značky Vespa a na odpovídajících komunikacích vyjma cyklostezek lze objevovat další zajímavosti Hlubocka.

Simona Homolková radí turistům zavítat do přístavu Hluboká. V kapinátu najdou nabídku, která uspokojí dobrodružné cestovatele i náročnější klientelu. Kromě půjčení trekových kol, dvojkol, in-line bruslí si zájemci o plavbu po Vltavě vyberou plavidlo podle svých představ.

„Pro řízení většiny plavidel nemusejí být držitelem průkazu vůdce malého plavidla. Budou pouze proškoleni,“ upřesňuje Homolková. Kapitánské zkoušky nevyžaduje například hausbót Awa. Plavidlo je minimálně pro 2 a maximálně pro 8 osob. Cestující jsou schopni veškerých nutných manévřů v přístavech a plavebních komorách - vyvazování plavidla, vyskakování na molo, odrážení plavidla. Kormidelní můstek mají k dispozici uvnitř plavidla na přídi i venku na horní palubě. Zázemí disponuje mimo jiné sprchou, kuchyňskou linkou, ledničkou i wifi připojením.

Půjčovnu sportovního vybavení mají i některé ubytovací zařízení v Hluboké nad Vltavou. Služby ale poskytují jen svým ubytovaným hostům. Infocentrum v Hluboké nad Vltavou poskytuje návštěvníkům města i další zajímavou službu. „Provazujeme úschovnu zavazadel, která je v těchto letních měsících velmi využívána. Turisté jsou rádi, že si u nás mohou nechat zavazadla, která by jim překážela při prohlídce města a okolí,“ dodává vedoucí infocentra Simona Homolková.

Ing. Simona Homolková, vedoucí IC Hluboká nad Vltavou

Země zamyšlená

... Ó rána munických rybníků! Ó aleje na cestě k Hluboké, které pamatujete Rožmberky, ó stromy! Vám se obdivuji nejvíce –

vám a věším žitných stébel. Nikdo už nevymyslí účelnější a krásnější architekturu.

Chtěl bych jít zase v některém letním večeru pod duby na hrázi velkého Munického rybníka, kdy je tu všude dvojí zrcadlení: nebes i stromů, oblak, rákosí i ptačího letu – kdy kvetou lekníny, voní voda a táhle vyzpěvují žáby z luk uprostřed senosečí, kdy velká luna vystupuje nad černé utichéle lesy. Chtěl bych slyšet bukače, jít bos po luční pěšině v rosách a vyhlížet chrástala, kdy na ztemnělé hladině zhasínají lekníny, a černá lyska rozhoupává trsy orobince. Vy večery, rozvoněné vodou, vy stmívání, plná výdechu puškvorcového kořene, tak podobná večerům mé krajiny rodné, jak vás mám rád!

A chtěl bych jít po břehu Vltavy a zase odběhnout do lesa k zarostlým mohylám na Hradišti, u Libochovského potoka si utrhnout pérovník pštrosí, zvláštní druh kapradiny, jenž roste jen tady, nechat se převézt pod zříceninu Karlova Hrádku a vystoupit k zarostlým příkopům, plným podléšek, maliní a lískových keřů, a od kamenných zdí se dívat dolů na nafialovělý stín řeky, pospíchající pod kmeny vysokých smrků. Plouvaly tady vory. Soška svatého Jana, stojící v lesním stínu nad vodou a vzpomínaná v dlouhé vorařské písni, připomíná dobu vltavských „plavců“. Zastavovali se v Purkarcí, staré vorařské vsi, kde mívali ložumenty v některé z hospod, slyoucích odstarodávna svou pohostinností. Před třicetiletou válkou byl Purkarec městečkem s vlastní správou, o čemž svědčil nápis z roku 1637 na velikém zvonu, zavěšeném ve věži zdejšího svatojiřského chrámu. Stávala tu i tvrz vladyka Janáků, kterou Sommer umísťuje do selského stavení v čísle sedm. Vorařská sláva je tatam, také pivo už se v Purkarcí nevaří, jen jez tu vyzpěvuje a šumí lesy,

jež se rozprostírají daleko po obou stranách řeky. Po mnoho let sem jezdil spisovatel Karel Horký a napsal o Purkarcí několik fejetonů.

Šel jsem přes lesy do Poněšic, také bývalého vladycího sídla, které leží uprostřed dvou rozsáhlých obor, staré a nové, rozdělených řekou. Na návsi jsem viděl kovárnu, jejíž štít byl proměněn v zvoničku, která vypadala tak starosvětsky a idylicky, že jsem neodolal a nakreslil jsem si ji pozorně s celou návsí.

Krásné jsou lesy v Poněšické oboře a krásné je okolí hájovny U Cirhana, kam za večera na luční pastvu vycházeli z lesa jeleni a kníže pán tu přicházel „na piřt“, jak se zde říká čekané, aby si mohl střílet nějakého tetřívka. Vyprávěli mi, že tato hájovna bývala soukromým vlastnictvím, které zakoupil kníže Schwarzenberk, a bývalý majitel se odstěhoval do Ševětína, kde čepoval pivo v bývalé hospodě básníka Šimona Lomnického z Budče, a říkalo se tam pak U Cirhanů. Vrch Na babách, ležící západně od Ševětína, kde jsou neprozkoumané mohyly, svědčí svým názvem stejně jako vzdálenější Litoradice o dávném osídlení této krajiny slovanským lidem.

Démonická tvář záhadného Vítkovce Záviše z Falkenštejna, ještě dlouho budeš neklidem zvichřovat obraznost básnickou a zmateš mnohé závěry historikovy!

Snad zavinil tento dobrodruh i smrt Zlatého krále, do jehož horkého lože mohl bezostyšně ulehnout až po nešťastné bitvě na poli Moravském a proměnit je v pelech cizoložný. Nemám však odvahu poplavit spanilost zjevu královnina, neboť její tvář, souchotivě průsvitná, tají pro mne příliš mnoho složitosti života vnitřního, příliš skryté noblesy citové, příliš nervní kultury, ztaje pod ohnivou masku milování, než abych si ji mohl zkomoleně zjednodušit na pouhou živočišnost děvky. Jen ruka citlivá

a křehká postihne v tuchách její modelace to skryté, to chvějivé zevnitř, co se pravdivě zvlíná a zachvěje jen pod prsty vědoucímí a zrakem vidoucím.

Tady pod Hlubokou byla Závěšova hlava sfata ostrým plkna. – To je fakt historický.

Při pohledu na město, založené Přemyslem Otakarem II., chtělo se mi nalézt souvislost osudovější. Tady si železný vladař budoval jeden ze základů své věžovité stavby mocenské touhy, ale která zákonitost přivedla jeho soka sem na Popravni louku, aby svou hlavou zaplatil za její zrádné podkopání?

V zajetí těchto myšlenek jsem došel až na hluboké nádvoří a celá historie tohoto hradu mne odněkud z hloubi široce ovála.

Pohled na imitovanou gotiku z minulého století, „tudorism“, suchou kalkulací rozumovou přenesený sem jako odlitek windsorského zámku z Anglie, zchladil docela mou touhu. Nelze beztréstně obnovovat život mumie, nelze na přízraku kostlivčím předstírat koloběh krve, to, co dožilo, je možné snad konzervovat, jen city konzervovat a předstírat nelze. Ztráta přesvědčivosti je okamžitá.

Poklonil jsem se stromům, odcházejí od bran tohoto novodobého sídla, nevzkročiv ani do jedné z jeho komnat.

Bývalá zámecká jízdárna je dnes proměněna v Alšovu jihočeskou galerii, kde návštěvník užasne především nad krásou jihočeské gotiky, jejíž spanilost jímá po staletích naše srdce i zrak, znovu okouzlovány tolíkerou líbezností. Vzdal jsem chválu všem dovedným rukám sošníků a jejich horoucí zbožnosti před líbeznými tvářemi světic, vzpomněl jsem i zlatotepců, třebaže tu není nic vystaveno z jejich jemné práce. I oni zanechali nám v sličném díle monstrancí, relikviářů a svícňů čistý odlesk své duše, a jak opominouti vás, kteří jste olůvkem spájeli barevná skla v úchvatnou hru světél, i vás, v kytlicích od barev, zažihající na stěnách chrámů svatozáře nad vlasy Madon do vybledlého modra? Ve všech těchto anonymních dílech je ztajena určitá samozřejmá cudnost, která zabraňovala jejich tvůrcům jakémukoliv obnažování a zdůrazňování vlastní osoby. Tak to předpisovala scholastická filosofie Tomáše Akvinského, tolik zdůrazňující podřízenost jednotlivostí celku.

Co krásy je tady vkouzleno neznámými malíři a řezbáři do postav světic, jaká škála českého původu ženského a dívčího, jaká lyricky vznosná oslava českého citu mateřského! Díla tohoto údobí nám představují dosud nejvyšší vlnu, zdviženou českým úsilím výtvarným za trvání celé tisícileté národní existence. Neznámý Mistr treboňský a anonymní malíři Pasionálu vyšebrodského zařadili nás do tvořivého úsilí středoevropského, a tehdy byla českému umění svěřena na čas i úloha vůdčí.

I nejkrásnější živá dívčí tvář je podrobena zákonu vadnutí jako konvalinky a růže, těmto tvářím však čas na krásu ještě přidává.

Tato díla podmaňují naši duši, ale Alšovy kartóny a kresba sahají teple k našemu srdci, neboť je to zase vroucnost, která je přes staletí spojuje s těmi gotickými anonymy. Dále tu vidíme díla drahá naší lásce, ať už patří kterékoli škole nebo století, jež zde přichystali divákovi v pěkném výběru pracovníci galerie, iniciativně řízené Bohumilem Houdkem.

Překrásný kout vítá je kolem Opatovic: k severu zámek Hluboká, vlevo od něho k Bavorovicům dubová stromořadí, vpravo táhne se od Zámosti k Hrdějčům hosínská stráž, nahoře Hosín, barokní kostelík s plechovou lesklou střechou, stráž porostlá lesem borovým a březovým, uprostřed s velkým sadem třešňovým, takže se za květu skvěla bělostí. K jihovýchodu pahorky, táhnoucí se od Rudolfova k Doubravícím, k jihu budějovické věže, dále vpravo stráně u Včelné. Dále vzadu modré hory u Věžovate Pláně, potom v údolí Zlaté Koruny začíná se zvedat pozvolna hora Klet, před ní jako kulisa hora Kluk. A z hosínské stráně vidět celé pásmo šumavských hor od Kleti přes Chlum, Libín, Boubín. Vpravo od Boubína patero kulís horských, čím dále tím vyšších a modřejších, a vzadu vidět vrcholky vzdálených hor někde u Hor Kašperských. K severozápadu nejkrásnější pohled přes zrcadla Munického rybníka, Bezdrava, Vojtíšky, k Hlodačkám nad Netolicemi. Ještě rozsáhlejší pohled jest od vrcholku hosínského návrší a celkový pohled je zvlášť pěkný z Hůrky nad Municemi. V blízkosti Opatovic rozsáhlé louky kolem řeky,

nad lukami krouží úpěnlivě plačící čejky. Za letního žáru tetelí se a vlní se vzduch nad zemí. Všechno je krásné ve skutečnosti a mnohem krásněji v dávné vzpomínce.

Tak citlivé a přesné vidění domova může vyjádřit jen opravdová láska opatovického rodáka, jak je čteme v rukopisné knize vzpomínek významného českého fyziologa Dr. Františka Mareše, profesora Karlovy university. Pod dojmem této láskyplné četby budu už provždy hledat za Marešovým statkem Čertíkův potok provoněný puškvorcem, jehož srdíčka vybírali opatovičtí kluci jako salát, v zátočině „na harvánkách“ si vyvolám nedělní plavení koní a jiné plavení na Dolině, kousek dál na Pokutní louce u Závěšova kamene mne roztetelí strašidelná bezhlavá kobyla s krvavými zuby. Celá galerie venkovských typů, výrazně nakreslených vzpomínkou, žije v mém povědomí. Ať je to stoletá babička slouhojc nebo její syn Kalkant, který měl slouhovskou troubu složenou z úzkých březových latěk, obtáčených spirálou vrbového proutí. Aby se nerozeschla, mívál ji nalitu vodou, a před každým troubením pokropil jí děti. Jak se žilo před sto lety v Opatovicích a v Dasném, je vyprávěno v Marešových pamětech psychologicky přesvědčivě a slovem plastickým.

Kolikrát už jsem kreslil opatovickou náves, bělostný štít vedle štítu jako ideální jeviště pro Prodanou nevěstu, z nichž nejbohatší je právě u Maršů, který se štítem kovářny a statkem u Krčmů uzavírá náves na západní straně. Směrem k Hrdějovicům stojí v polích kaplička svaté Anny, která mi připomene jednu lidovou legendu, vyprávěnou Marešovým dědem Janem Paulem z Dasného. Má půvab románských fresek v hosínské apsidě i poezii obrázků na skle, jejíž citová složka tolik vábí dnešní obdivovatele naivního umění.

Chodili na Hlubokou do kostela okolo Bezdrava. Tam pásł ovce ovčáček, jenž vídal lidi chodit tudy, jak říkali, do kostela se modlit, ale sám v kostele nikdy nebyl a modlit se neuměl. Modlil se tedy sám tak, že skákal přes potok. Skočil tam a řekl: „To je, Pane Bože, Tobě“, skočil nazpátek a řekl: „To je mně.“ A tak skákal sem a tam jako na modlitbu. Šel tudy svatý muž, vidí ovčáčka skákat přes potok, zastaví se a ptá se: „Co to děláš, ovčáče?“ A ten, nu, že se modlí, že jinak neumí. I slitoval se svatý muž a naučil ho modlit se otčenáš. Ovčáček si modlitbu pamatoval a svatý muž šel dále po hrázi. A když už byl u bašty, slyší za sebou volat: „Svatý muži, svatý muži!“ Obrátí se a vidí: Ovčáček běží zrovna po hladině rybníka k němu a prosí: „Svatý muži, nauč mne to znova, já jsem to zapomněl.“ A svatý muž odpoví: „Jdi a modli se tak, jak jsi se modlil dřív, tvá modlitba je silnější.“

Jistě by toto lidové vyprávění upoutalo Jana Neruda a přimělo k napsání nové básně do Balad a romancí.

Zpěv sedmihláska pamatují v Opatovicích jen nejstarší pamětníci, stejně jako křepelčino pozpěvování, v potocích vymřeli raci a mezi lidmi se rozmohla rakovina, ani Vltava není už tak rybnatá v tůních otrávených fenolem, jen rackové se sletují do brázdy za oráčem jako před lety, jako vždycky. Ani topolům na březích řeky nějak nesvědčí zdejší mrazy, je to přece jen strom nesnášející naši severskou zimu.

Vysoké nebe strmí nad budějovickou rovinou, orámovanou modravou rouškou hraničních hor.

Nemůžeš se dosytit pohledu na její lyrickou krásu.

Mnohokrát už jsi ji viděl, ale pokaždé se ti zjevuje jinak: jednou náповědí své historie, jindy kouzlem své přírody, ale nikdy té nenechá lhostejným...

Ladislav Stehlík, výňatek z knihy Země zamyšlená

Tato trilogie je považována za největší dílo Ladislava Stehlíka. Dílo je lyrickým průvodcem po jihozápadních Čechách. Autor při svých cestách po kraji sesbíral pověsti, zaznamenal osudy místních lidí či zastavení zajímavých návštěvníků – malířů, sochařů, spisovatelů, herců, hudebních skladatelů a dalších. To doplnil mistrným popisem přírody a obrázky.

Jak vypadal Karlův Hrádek?

autor rytiny: Paulina ze Schwarzenbergu

„Vážený pane inženýre,“ napsal Mgr. František Podzimek starostovi Tomáši Jirsovi, „nedávno jsem navštívil Vaše krásné město. U této příležitosti jsem navštívil zříceninu Karlova hrádku u Purkarce. Jelikož se amatérsky zajímám o hmotové rekonstrukce podoby hradů, vytvořil jsem i podobu tohoto hrádku. Obrázky přikládám a doufám, že Vás potěší.“

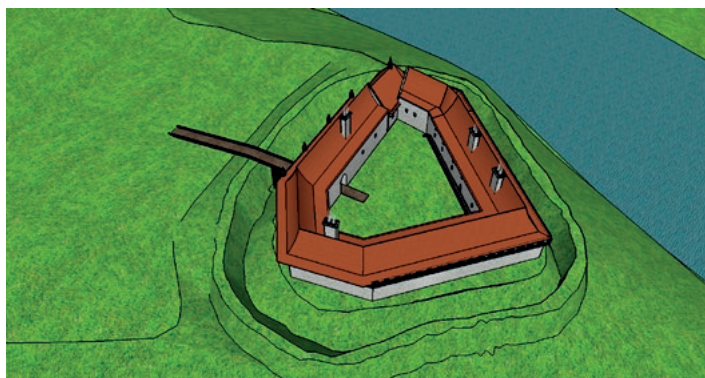
Doufáme, že vizualizace hrádku, který byl vlastně docela velký hrad, potěší i naše čtenáře, a přikládáme další fakta nalezená na webu o našich českých hradech. A také poetické vzpomínání básníka Ladislava Stehlíka, který prošel i naším krajem.

Obdobně jako Radyně (Karlskrone), Kašperk, nebo Karlovy Vary, nese Kralův Hrádek jméno svého zakladatele Karla IV. V písemných pramenech se kromě Karlova hrádku objevuje také stejnojmenné městečko. V minulosti byl problém nejen s lokací hradu, ale i tohoto města. V současné době se většina odborníků přiklání k názoru, že městečko leželo původně na místě dnešního Purkarce. Pro ztotožnění Purkarce s městečkem Karlshaus hovoří také umístění fary a kostela v Purkarci (kostel je z 50. let 14. století) i označení Purkarce jako města v poněkud mladších pramenech v 15. století. Nejstarší zmínka o hradu je z roku 1357. Karel IV. jej založil na počátku své vlády, jako správní centrum královského území, vklíněného mezi državy Rožmberků. Karlshaus však nikdy takového významu nedosáhl. Nabízí se ještě další teze, že byl objekt založen jako mýtný hrad, pro ochranu vltavské plavby a následné vybírání cla. Je známo, že Karel IV. podporoval voroplavbu a bděl nad splavností celého toku Vltavy.

Z historie hradu je jediným známým purkrabím Petr z Nasavrk, zmiňovaný k 29. červnu 1364. Více se o osudech hradu z dostupných pramenů nedozvídáme. Poslední zmínka o něm je z roku 1370, v listě Albrechta Bavorského (tchána Václava IV.). Dále se již hrad z dokumentů zcela vytrácí, nevíme nic ani o jeho zániku.

K úpadku hradu i městečka došlo pravděpodobně již za vlády Václava IV., území zřejmě připadlo hlubockému panství. V urbáři z konce 15. století se již Karlův hrádek neobjevuje. Je možné, že ke konečné devastaci hradu došlo v průběhu husitských bouří.

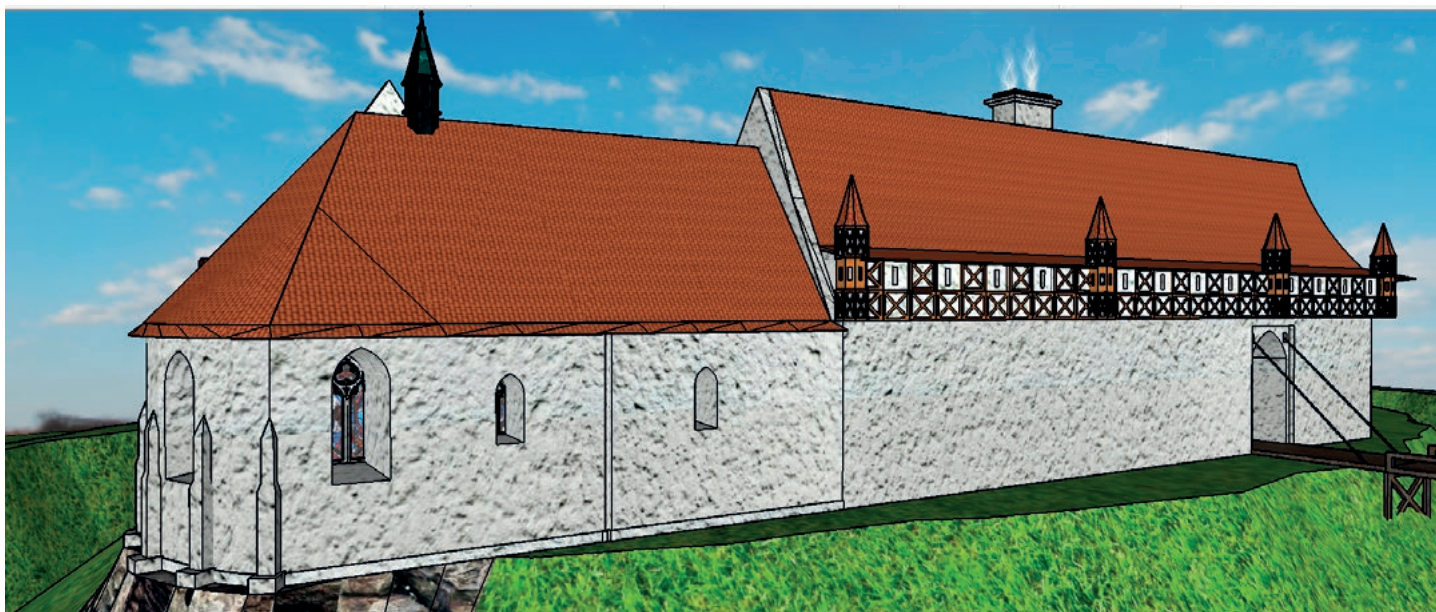
www.hrady.cz

Možná podoba Karlova hrádku u Purkarce - © Mgr. F. Podzimek

Možná podoba Karlova hrádku u Purkarce - © Mgr. F. Podzimek

Možná podoba Karlova hrádku u Purkarce - © Mgr. F. Podzimek

Křesín

Křížek stával na rozcestí před vjezdem do dvora Křesín. Stojí na svém původním místě.

Křesín. Dříve hospodářský dvůr s malou vesničkou, kam jsme si čas od času chodili hrát, dnes již téměř úplně zapomenutá lokalita, kterou připomíná jenom Křesínská ulice v Zámostí. A tam někde na konci Křesínské ulice vpravo stával dvůr Křesín a za ním několik malých domků zaujímajících prostor nepravidelného kosoúhelníku a tvořících malou vesničku. Nic výstavního to zřejmě nebylo, jen dvůr s chudými chalupami v sousedství, které sice za mých školních let ještě aspoň z části existovaly, ale už se jako vesnička neuváděly. Postupem času zanikly domky v sousedství dvora a potom i dvůr ustoupil moderní zástavbě a byl zbořen.

Přitom šlo o místo, které se jako dvůr s vesničkou objevilo v písemných záznamech už v roce 1378. Majitelem byl královský lovcí Václav, po něm jistý Martin Kozelka z Hřivic. V té době se z Křesína odváděly poplatky na hrad Hlubokou dvě kopy a osm grošů. Dalším majitelem byl jistý Svojše z Velhartic, jehož král Václav IV. zbavil v první třetině patnáctého století veškerých poplatných povinností. Držitel dvora však v době honů musel do hradní lovecké družiny postavit jednoho muže s loveckou troubou a jedním honícím psem. Střídali se majitelé, střídaly se časy, Křesín přežil věky i nelehkou dobu pobělohorskou, kdy se ho zmocnil samozvanec Baltazar de Marradas, a podoba dvora, v jaké jsem ho viděl, jistě nebyla jeho podobou původní. Jak a kdo ale dvůr přestavoval, nebo jak se měnila jeho podoba, to nemám tušení. Také jak se časem měnila tvářnost vesničky přiléhající ke dvoru, není mi známo. Jisto je, že v roce 1869 se Křesín jako osada neuvádí,

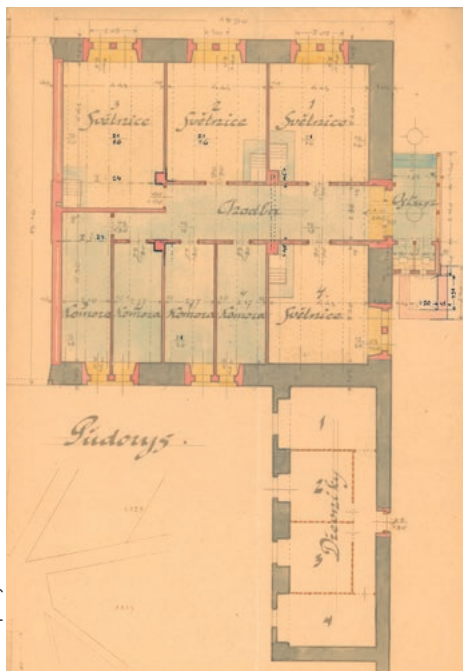
ale v letech 1880 až 1890 je Křesín popisován opět jako osada v obci Hluboká. Urbář Herrschaft Frauenberg (panství Hluboká) už Křesín v 17. století jako ves neudává, to ovšem tehdy bylo dáno počtem usedlých, kteří byli schopni vrchnosti odvádět nějaké peníze nebo naturálie, nikoli tím, že tam někdo fakticky živořil. Schwarzenberská ročenka z roku 1899 (Fürst Schwarzenberg Jahrbuch) uvádí v ekonomickém přehledu na panství Hluboká celkem deset hospodářských dvorů, mezi nimi i Křesín, se dvěma placenými místy. Byl to Schaffer, neboli šafář Stefan Hornat a Oberdrescher Adalbert Kubašta, vrchní mlatec. Dnes známe slovo „šafář“ už jen jako příjmení, anebo z povinné literatury, ale jeho význam obecně upadá v zapomenutí. Býval to předák na statku, který dohlížel na práci čeledi. Na vsi to bývala docela velká šajba a dobrého šafáře si panstvo považovalo. Oberdrescher naproti tomu obvykle pocházel z místních podomků a organizoval práci při mlácení obilí. Musel ale mít určité organizační schopnosti a zkušenosti, protože na jeho práci závisel do značné míry osud statku. Vzhledem k nepřístupnosti vzdělání pro chudé vrstvy obyvatelstva to mohl být i člověk inteligentní a chytrý. Slovo Drescher (mlatec) už dnes také vymizelo a zůstává prakticky jen ve formě příjmení Drescher, nebo jeho zkomolených forem jako Dröscher či Drösher. Mlátička, kterou dnes známe běžně jako kombajn, je vynálezem celkem novým, první sklízecí, tedy pojízdná, mlátička, byla zkoušena v roce 1940 v Uhříněvsi, ale mlátičky jako stabilní stroje existovaly už od 19. století. Jak a kdy byly zavedeny na panství

Hluboká, to pochopitelně nevím, ale již zmíněná Schwarzenberská ročenka uvádí na hospodářství Čejkovice funkce Maschinist (strojvedoucí) a dva muže ve funkci Maschinenwärter (obsluha stroje). Čejkovice (uváděné zajímavě jako Čejkovic) byly ovšem velkým hospodářstvím se šafářem a dvěma mladšími šafáři (Jungschaffer). V Křesíně nejspíš žádná mlátička nebyla, mlácení obilí obstarávali mlatci s cepy. Dobrý Oberdrescher byl ale také osobou váženou a býval půjčován i na hospodářství, kde na Oberdreschera neměli zrovna štěstí.

Jako samostatný hospodářský dvůr fungoval Křesín zřejmě ještě za války, v roce 1947 se stal majetkem Státního statku Hluboká a tak setrval až do své demolice.

Cestu ke Křesínu mám v paměti jako rovnou polní cestu, která byla lemována zplanělými ovocnými stromy, vysokou starou trávou promíchanou se spoustou křovin a větví, sem tam se válely zbytky sněhových zábran a cesta se ztrácela někde v dáli v mlhách kolem řeky Vltavy. Křesínská ulice vede stejnými místy jako tehdy a odpojuje se z hlavní ulice v místech, kde bývala prodejna Jednoty, později modernizovaná na samoobsahu a ještě později na současný moderní obchod. Dnes je tu i školka Montessori. Z hlavní silnice vedoucí Zámostí křesínská stavení vidět nebyla, nebo si to aspoň nepamatuji, ale pak se cesta přehoupala přes dnes už téměř neznatelné ploché návrší a stavení dvora se vylouplo z krajiny.

Před branou do dvora, který za mých let sloužil jako kravín, bylo malé prostranství, kde se stýkalo pět cest. Jedna vedla podél řeky poblíže pravého břehu, míjela Křesín a vedla někde do zátočiny řeky pod sklady CO. Cesta od Zámostí vedoucí z hlavní ulice byla už popsána, ta se za rozcestím vyhybala Křesínu a směřovala ke břehu Vltavy a poslední krátká cesta vedla jenom k domkům za dvorem Křesín a mizela v prostranství mezi nimi. Už si nepamatuju, jak tam ty domky vypadaly, spíš to ale byla stavení sloužící jako skladiště všelijakého harampádí a také jako slepičárny. Myslím, že jeden domek byl obydlený, ostatní dvě nebo tři rodiny bydlely přímo ve stavení dvora. Brána do dvora bývala otevřená, klenbu neměla, dřevěná vrata tvořila pokračování sloupů po stranách. Myslím, že to bylo selské baroko, na které nyní přes celou republiku jezdí zírat lidé do Hlašovic. Před branou na rozcestí, které tu tvořilo jakési náměstíčko nebo náves, bylo pár stromů a lavička. Porůznu tu stály odstavené zemědělské stroje, vlečáky od traktorů, některé zcela naložené, prostě venkovská idylka šedesátých let. Povrchem bylo ztvrdlé bláto rozbrázděné do kolejí po strojích a povozech, které v deštivém období nabývalo vlastností moderního mazlavého lepidla na dlaždice, takže chůze přes toto lavinové pole chtěla zkušenosti a patřičnou obuv. Střevíce nebo

jiná obdobná obuv byla zde ztracena a s trochu štěstím byla dohledatelná až v létě v období sucha. Mezi tím pobíhalo pár psů od malých po velké, ale nebylo se jich třeba obávat, neboť i ve svých psích mozcích byli dostatečně poučeni komiskami místních úderníků, kdo je pánem tvorstva. Omezili se na nesmělé loudění o kousek žvance z patřičné vzdálenosti a lehali si na záda, chtějíce tak naznačit, že krom přesunu blech na výživnějšího hostitele a ev. pozbytí svačiny od nich jiné nebezpečí nehrozí.

Křesín znám, protože jsme odtud měli spolužáka. Odkud se tam jejich rodina vzala, odkud pocházeli, nevím. Náš spolužák P. měl ještě mladšího bráchu, který hrával fotbal za mládežnické mančafy Tatraru Hluboká. P. nebyl špatný kluk, měl i určité nadání, které se za určitých okolností jistě dalo rozvíjet, jenomže vyšel z poměrů, kterým nemohl čelit a které ho nemilosrdně vždy srazily zpět. A o tom je závěrečný příběh.

V době, kdy jsme byli na prahu dospělosti, začal malovat. Z nás ostatních nikdo obrazům nerozuměl, takže jsme jeho snahu malovat brali jaksi bokem, jako něco, o čem jsme sice věděli, ale nijak nás to nezajímalo. To nám ovšem nevadilo v tom, abychom si z jeho malování nedělali srandu. Každé společenství, sourodé i nesourodé, vytváří svým příslušníkům přezdívký, které bývají poměrně často výstižné, ale také kruté a nemilosrdné. A díky zálibě v malování dostal P. časem přezdívkou „akademik“.

Akademik se přihlásil svého času do nějaké soutěže mladých malířů, a světe div se, on tu soutěž vyhrál. Od té doby byl jako akademik všude znám a pod touto přezdívkou jej znali i lidé, kteří vůbec nevěděli, jak se jmenuje. Nosil s sebou neustále knížky o malířství a věhlasných malířích a maloval a maloval, dokud mu finance stačily. Pár svých obrazů dokonce i prodal, jeden z nich visel v hospodě U Boušů nad stolem

štamgastů. Krom toho měl rád muziku a občas s námi hrával big beat. Jednou jsme po poněkud divočejší big-beatové zkoušce zašli s kytaristou Jirkou na Parkáč (rozuměj Parkhotel), zchladit si rozžhavený makovice pivem. Co čert nechtěl, seděl tam Akademik, pojídal tomatový salát, měl před sebou rozloženou nějakou knížku s obrazy a uvítal nás slovy:

„Ten Dali, ten má fláky!“

Lokál zel prázdnoutou a velmi rozladěná servírka Máňa neustále pobíhala sem tam, protože Akademik, jak se ukázalo, pojídal už devátý tomatový salát.

„Řekněte mu, ať si dá něco jiného, než doběhnu do kuchyně, von to sežere a chce další!“ pravila na naši adresu Máňa a její oči vysílaly na Akademika nejhorší urážky.

„Proč to žereš?“ optal se Jirka Akademika.

Ten se zahleděl do stropu a po dramatické pauze řekl záhadným hlasem

„Kvůli inspiraci. Máňo, eště jeden a pohni!“

Máňa vztekla odfrčela a já dostal výbornej nápad. Tedy, aspoň jsem si myslel, že byl výbornej, ostatně si to myslím dodnes. Po dědovi nám doma zbyly nějaký léky na asthma v ampulkách, který si děda lámal a cmrnda obsah do foukátka a pak dechal, jen to svištělo. Nevím proč, měl jsem je nějakou shodou okolností v kapse. Co to bylo, nevím, ampulky byly vodřeny a dávno nešlo přečíst, co na nich bylo. Ale věděl jsem, že to s člověkem nehne, protože jsem už jich pár zkusil pozřít, abych zjistil, co to dělá. S Jirím jsme to dokonce zkoušeli dát do kafe, co kdyby nám to vyneslo nějaké hudební nápady. Průlom do světových hitparád se ovšem nekonal, ale to nebyla naše vina, za to mohl socialismus, který neměl pro naši avantgardu pochopení.

„Hele, co máme, my si to berem, když hrajeme psychedel jako Rolling Stones.“

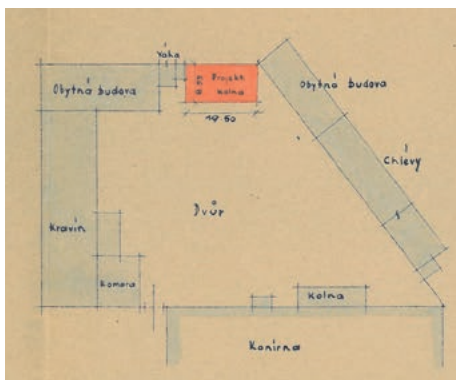
Jirka se okamžitě chytil a povídá

„To bys čuměl, co to s člověkem dělá, to bys maloval, že by i Dali čuměl.“

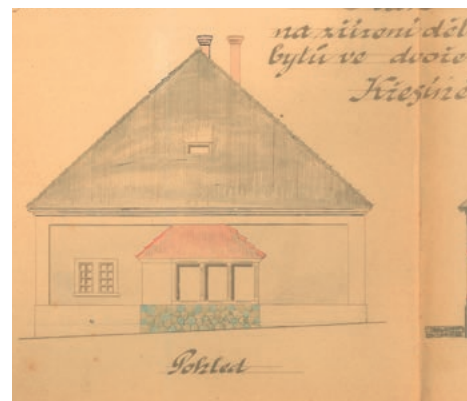
„Týýý vole“ vyvalil Akademik oči, „kluci, dejte mi taky jednu, já mám v šatně barvy, já tady pomaluju strop! Máňo, eště jeden tomatový salát a dvojíte! A makej lenochode, závisí na tom moje umělecká kariéra!“

„Sám bys měl viset!“ odušila Máňa a s nereprodukovatelnou nadávkou odpálila pro dvojité tomatáky.

Chvilí jsme se bavili tím, že jsme Akademikovi

líčili, co to s ním bude dělat. Zrovna nedávno uveřejnil Mladý Svět článek o americkéjch hippies, kde bylo napsáno, jak kouří sušený šluky od banánů a navozují si stavy podobné účinkům LSD, což byla sice úplná hovadina, ale to bylo jedno. Akademik Mladý svět nečetl, tak jsme mu zopakovali pár těch účinků, co tam byly popsány a vydávali jsme je za vlastní zážitky, on poslouchal, voči navrch hlavy, bylo vidět, že ho to rajclo. Spápnul dvojíte tomatový salát s ampulkou, která mu z toho udělala hořkej hnus, ale to mu ani v nejmenším nevadilo, zatímco my jsme popíjeli pivo a koukali na něj. Jirka, aby tomu dodal pořádné šmrnc, se k němu naklonil, kouknul se mu do oka, poodhrnul mu dolní víčko a řekl:

„Ty brdo, sleduj to!“ a významně se na mě podíval.

Já se mu taky kouknul do oka, významně jsem se na Jirího podíval a vážně jsem odvětil:

„No jasně.“

Další už šlo samo a nedalo se to urejdvat. A přišlo to rychle. Akademik vyvalil voči, chytil se stolu, až mu klouby zbělely a zavyl:

„Už to cejtim, už to na mě leze!“

Pak se pustil stolu a začal pobíhat po lokále a koukal do stropu, jako by ho chtěl skutečně pomalovat. U stolů sedělo jen několik lidí, kteří strnule sledovali ten výjev. Akademik vyražel všelijaké zvuky a jeho pobíhání se zrychlovalo. My jsme okamžitě pochopili, že se blíží nějaká katastrofa, Jirka v běhu zaplatil a pádil kolem recepcy ven. Já jsem byl přece jenom zvědavější a od recepcy jsem nakukoval zpět do restauračky, co se tam děje, ale to už mě Jirka rval za rukáv ven. Poslední co jsem viděl, bylo úděsné. Akademik se spustil na všechny čtyři a vydává hrozný kvilivý pazvuky, přeběhl lokál a zakousl se Máně do lýtky. Ta ječela jako lodní píšťala, Akademik řval a probudili se i lidi, co tam byli, a řvali taky.

Jak to tam dopadlo, to nevím, ale asi moc dobře ne. Ani po těch dlouhých letech, když si na to vzpomenu, se necítím úplně nejlíp. Ale přežili jsme to, přežil to i Akademik, přežil to Parkhotel i Hluboká, tak si říkám, že o tolik zase nešlo. Tak to byla moje vzpomínka na Křesín.

MUDr. Věnceslav Černý (z cyklu Historické historky)

BASEBALL – Ohlédnutí za výročí

Celé oslavy začaly už vlastně v pátek, kdy nám zápasem mezi Hlubokou a Kladnem odstartoval výroční turnaj mládeže do 12 let, kterého se zúčastnily tři týmy Hluboké, dva týmy z Kladna a Kotlářka Praha. Všem týmům patří velké díky, že přijaly naše pozvání a zahrály si super baseball.

Hlavní program oslav pak začal v sobotu slavnostním zahájením u našeho dřevěného hradu. Slova se ujal předseda klubu David Šťastný, který na své pódiové hradby pozval všechny zakládající členy, kteří se účastnili oslav, a vzpomněl na rané začátky hlubockého baseballu. Svůj prostor k proslovu poté převzal Michal Pirgl, hlavní trenér kategorie U7 a člověk, který také stál při zrodu a poděkoval Davidovi, za jeho skvěle odvedenou práci. V rámci slavnostního zahájení byly také odhaleny nové historické panely z let 2014-2018. Po všem povídání následovalo rozdání výročních triček a skupinové focení před hradem.

V 11 hodin začínal zápas Hluboké proti Kotlářce Praha, na který jsme se šli všichni společně podívat.

Po společném obědě si všichni účastníci mohli vyzkoušet hned několik aktivit, které pro ně klub připravil. Jednalo se o turnaj v plážovém volejbalu, kickball a asi nejoblíbenější – vodní atrakce. U našeho mola byly k dispozici paddleboardy, mořské karajky, Big Sup a šlapací paddleboardy, které vzhledem k horkému počasí byly neustále obsazeny hlubockými členy.

Z důvodu zpoždění turnaje se zápas Staré Gardy a hlubockého A týmu posunul na 18:00, což ale ničemu nevadilo. Celý zápas začal soutěží v individuálních dovednostech neboli masters. Týmy soutěžily v běhu kolem met na rychlost, hodem na přesnost a homerunderby. Každý tým vybral tři hráče na jednu disciplínu. V prvním běhu na rychlost zvítězili s velkým náskokem kluci z A týmu, ale po podaném protestu staré gardy, že jeden z Áčka nešlápl metu, byl úspěch připisán staré gardě.

V další disciplíně, hodu na přesnost, to bylo nahoru a dolů. První se vedení ujala Stará Garda. Následně se A týmu podařilo vyrovnat, navýšit skóre a udržet svůj náskok až do vítězného konce.

Poslední disciplína ovšem patřila čistě Staré Gardě, která v homerunderby odpálila víc jak 7 odpalů za plot. Nutno podotknout, že hráči A týmu měli značný hendikep, protože museli pálit z ruky z nadhazovacího kopce, kdežto Stará Garda pálila až z antuky za druhou metou.

Po skončení individuálních dovedností masters, které tedy nakonec ovládla poměrem 2:1 Stará Garda, nebránilo už nic začátku 5 let očekávaného zápasu mezi už zmíněnou Starou Gardou a A týmem Sokol Hluboká.

Michal Pirgl, který nás svým hlasem všechny provázel po celou dobu zápasu, vyhlásil nástup obou mužstev a přestavil startující lineupy. Po nich následovala hymna a mohlo se začít. Za A tým nastoupil na nadhazovací kopci Pepa Novák, a za Starou Gardu – kdo jiný než David Šťastný. Oběma nadhazovačům se po celou dobu dařilo a ani jeden z nich neumožnil bod.

Staré Gardě se podařilo skórovat ve 3. směně, a to hned třikrát. A tým dokázal odpovědět v té samé směně a snížit na 3:2. Do hry se postupně dostali všichni hráči z obou týmů a po několika směnách bylo skóre před dohrávkou Áčka 6:3 pro Starou Gardu. A tým se nechtěl vzdát bez boje a skóre s dvěma auty stáhnul na 6:5 s běžcem na 3. metě. V tu chvíli to bylo jasné. Mikrofonu se napůl ujal Karl von Banhof a Michal Pirgl byl povolán do hry. Ještě před tím, než Mike vzal pátku do ruky, představil všechny historické dresy a trička Hlubockého baseballu co doma měl a navlékl si je na sebe jako symbol hrdosti člena hlubockého baseballu. Následně si vzal pátku do ruky a nakráčel do pálkařského boxu ve svých krásných černých kroxech. Mezitím Stará Garda vystřídala nadhazovače. Na nadhazovací kopec se postavil Martin Marek, trenér hlubockého Áčka. Mike udělal dva mocné švihy na druhý a třetí nadhoz a zdálo se, že dneska úspěch nepříjde. Následovaly dva foul bally. Stav byl tedy 1 ball a 2 striky. Dalším nadhozem byl ale Mike trefen a už si kráčel na 1. metu. Všichni na hřišti se ale shodli, že Mike by měl mít možnost pálit, a tak následoval bolestivý návrat do boxu. Otřesený Mike bohužel další nadhoz prošvihl a zápas byl u konce. Po tom, co jsem si šel s Mikem plácnut, mi s humorem říká „Já se těch káček snad nezbavím“.

Stará Garda tak zvítězila v poměru 6:5.

Po závěrečném pozdravení a podání rukou následovalo už jen focení a velký potlesk fanouškům.

Velký dík patří Michalu Pirglovi, za jeho úžasné komentování po celou dobu zápasu a všem hráčům a divákům za jejich předvedené výkony!

Po zápase bylo pro všechny připravené grilování, pivo a večerní veselí, které v některých případech trvalo až do brzkých ranních hodin.

Doufáme, že jste si všichni výročí užili a že se za 5. let sejdem v ještě větším počtu!

NEJLEVNĚJŠÍ PALIVOVÉ DŘÍVÍ

palivové dřevo (cena bez 15 % DPH):

druh dřeva	neštípané (2m)	štípané (33cm)
borovice, smrk (suché)	400 Kč/prm	650 Kč/sprm
bříza	800 Kč/prm	950 Kč/sprm
dub	850 Kč/prm	1000 Kč/sprm
olše	500 Kč/prm	

NÁKUP A PRODEJ LESNÍCH POZEMKŮ

Chcete znát cenu Vašeho lesa? Tržní ocenění zdarma.

www.persaltus.cz
+420 605 512 451

Baseballový reprezentant Martin Mužík

vychovává v Hluboké nad Vltavou mladé hráče. Někteří míří i do české reprezentace...

S výrazným úspěchem se odchovanec baseballového klubu Sokola Hluboká vrátil z nedávného mistrovství Evropy do 23 let, které se konalo od 7. do 11. srpna v Praze. Český národní tým, jehož je Martin Mužík součástí, vybojoval poprvé zlatou medaili. Mužík navíc získal titul nejužitečnějšího hráče mistrovství.

„Zlatou medaili se našemu týmu dosud nepodařilo získat. Až nyní!“ říká s radostí Mužík. V reprezentaci působí od roku 2012 a Mistrovství Evropy zažil už poštěstě v různých věkových kategoriích. Přivezl si z nich tři zlaté a tři stříbrné medaile. Na Mistrovství světa hrál pětkrát a za největší úspěch považuje 5. místo z Mistrovství světa na Taiwanu. „Takové umístění se žádnému evropskému týmu nepodařilo,“ vysvětluje Mužík.

Strávil dva roky v USA na Wake Tech College, kde získal cenné baseballové zkušenosti. „Posunuly mne nejen profesně, ale i lidsky a jazykově. „Jediný rozdíl je, že v Americe se začíná hrát v únoru a jede se

do května. Jiný je i styl trénování, trénuje se každý den. Jazykově byl pobyt k nezaplacení,“ vzpomíná na své působení v USA.

Martin Mužík kromě kategorie do 23 let působí i v mužském národním týmu a v české baseballové extralize v týmu Kotlářka Praha. „Letos jsem reprezentoval Českou republiku v kategorii do 23 let naposledy, protože příští rok už nebudu splňovat věkový limit. V týmu se mnou hrají ještě tři stejně staří hráči a v lednu jsme si společně řekli, že toto je náš rok. A povedlo se nám zvítězit! I když jsem byl vyhlášen nejužitečnějším hráčem mistrovství, nelze říci, jaký jsem měl na tomto úspěchu našeho týmu podíl zrovna já. Baseball je kolektivní hra, výsledek ovlivňuje celý tým,“ míní Mužík, který před pěti lety na Mistrovství Evropy v Brně získal titul nejlepšího pálkaře.

A žije Martin Mužík i něčím jiným než baseballlem? „Popravdě, baseball mi zabírá spoustu času,“ přiznává úspěšný hráč. Již 9. září odjíždí s mužským seniorským týmem na Mistrovství Evropy do Německa, a pokud se jejich tým umístí mezi pěti prvními, zúčastní se důležité kvalifikace v Itálii. Odtud pak první dva týmy postoupí na olympiádu.

Za pražský extraligový klub Kotlářka bude Martin hrát ještě příští rok. Svůj čas tak nyní dělí mezi Kotlářku a hlubocký baseball, kde spolu s ostatními trenéry a asistenty pomáhá vychovávat mladé hráče. „Kadet Michal Cais z našeho hlubockého klubu se poprvé dostal do národního týmu do 12 let a s tímto týmem si již zapsal několik úspěchů na mistrovstvích světa i Evropy. Hlubocká rodačka Karolína Dvořáková v historii jako první softbalistka přešla z našeho klubu do národního týmu. Každý rok se nám daří dostat kluky a holky do reprezentace. Doufáme, že se nám podaří dostat do národního týmu i více hráčů z jedné kategorie. S podporou trenérů a rozvojem baseballu nám pomáhá i finanční podpora města Hluboká nad Vltavou, které si velmi vážíme,“ dodal úspěšný baseballista Sokola Martin Mužík.

Fotbalový kemp Hluboká 2019

O letních prázdninách ve dnech 5. – 9. srpna, trenéři fotbalové přípravy – Jan Řehoř, Milan Jedlička a Jiří Hrouz spolu s Evou Dvořákovou a Alenou Jinšíkovou, zorganizovali na Hlubockém fotbalovém hřišti Fotbalový kemp starší přípravy. Na programu byl převážně trénink fotbalových dovedností, ale i gymnastická průprava, kterou zaštila Eva Dvořáková. Kluci byli nadšení, celý týden se nesl ve sportovním duchu, nechyběla ani návštěva adrenalin parku, letní plovárny a koupání v řece. Velkým zážitkem pro kluky bylo, když je přijel svou návštěvou podpořit člen Klubu ligových kanonýrů a bývalý reprezentant David Lafata. Jeho návštěva vykouzlila příjemnou atmosféru a rozpoutala se vášnivá diskuze nejen o fotbale :-)) Za výborné obědy vděčíme restauraci KUKI a bistro Na dobré cestě.

FOTBAL

Chcete zjistit, jestli máte doma malého fotbalistu a nebo fotbalistku???

Pokud ano, přiveďte vaši ratolest k nám na trénink. Každé **úterý a čtvrtek od 16:30** probíhá fotbalový trénink mladší přípravy na hřišti TJ Hluboká nad Vltavou.

V závkových kategoriích hrají chlapi i děvčata společně. Fotbal tedy není sport pouze pro chlapece.

Neslibujeme, že z vaší ratolesti vychováme nového Messiho či Ronalda, ale můžeme slíbit zapojení do dětského kolektivu, kde bude rozvíjet své pohybové schopnosti a bude se učit sportovním pravidlům v duchu fair play.

Požadujeme sportovní oblečení a fotbalovou obuv.

V případě vážného zájmu rovnou zařídíme registraci.

Sport je pro všechny a ne jen pro vrcholové sportovce.

Máte-li zájem o sportovní zapojení svého dítěte přijďte ve zmiňovanou dobu na hřiště, nebo nás kontaktujte na telefonních číslech:

Řehoř Jan – 607 651 815

Jedlička Milan – 724 607 947

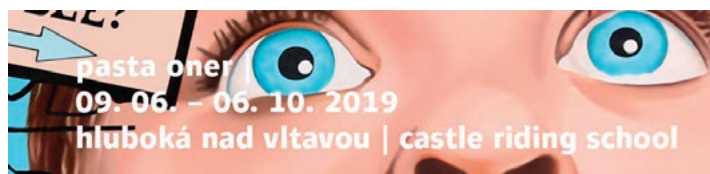
Hrouz Jiří – 734 430 819

TJ Hluboká nad Vltavou - fotbal mladší příprava

meziprůzkumy | sbírka ajg 1300–2019 umělecká intervence ruben montini hluboká nad vltavou | zámecká jízdárna

Specializovaná knihovna Alšovy jihočeské galerie nabízí čtenářům prezenční přístup k rozsáhlé sbírce odborné literatury, periodik a katalogů.

Alšova jihočeská galerie si klade za cíl soustavně podporovat umění. V našich prostorech shromažďujeme významné sbírky tvůrců od raného středověku až po současnost. Nabízíme prostor zapomenutým řemeslům, výtvarníkům i sochařům zvukných jmen i mladým umělcům. Koncipované výstavy provázíme řadou doprovodných akcí, které informují veřejnost a seznamují se životem a dílem zásadních postav výtvarného umění. Veřejnosti i odborníkům pak, kromě muzea umění, nabízíme i specializovanou knihovnu. Kolekci odborných knih, periodik i katalogů si můžete volně prohlédnout. Podporujeme studenty historie, umění i zájemce z řad veřejnosti. Knihovna je místem pro samostatnou badatelskou činnost, objevování i obdiv vůči krásnému umění. Navštivte naše sbírky tištěných pramenů, rozšířte své obzory. Naši odborní pracovníci vás ochotně provedou a pomůžou vám v orientaci v bohatých sbírkách.

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

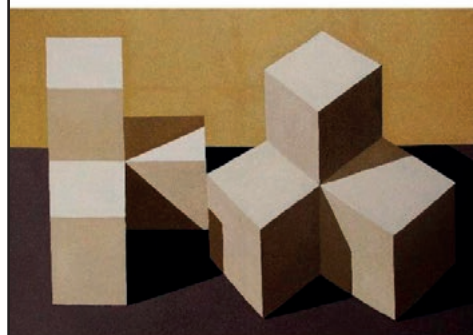
Srdečně zveme Vás a Vaše přátele na **pátou vernisáž devatenácté výstavní sezóny:**

VILÉM BALEJ

KOSTKY JSOU VRŽENY

v sobotu 24. srpna 2019 v 17 hodin

Výstavu uvede Pavel Frelích a k výstavě promluví galeristka Marie Hanušová a autor

**Prodejní výstava potrvá
od 25. srpna do 12. září 2019**

Hluboká nad Vltavou, 373 41, nám. Čsl. armády 26
tel.: 387 985 710, 604 207 826, 603 442 090

e-mail: galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz

Otevírací doba: St - Pá 13.30 - 15.30 hodin, So, Ne 12 - 16 hodin.

Sponzor výstavy a galerie:

TCM BOHEMIA™
TRADIČNÍ ČÍNSKÁ MEDICÍNA

KC Panorama Vás zve na mimořádné filmové představení
v pátek 20. září od 17.00 hodin:

HODINÁŘŮV UČEŇ

ČR/SR – 2019. Pohádka. Příběh hodinářského učně, který cestuje za kouzelnými hodinkami...

Hrají: JANA PLODKOVÁ, JAROSLAV PLESL, VÁCLAV NEUŽIL ml., VIKTOR PREISS

a další. Režie: JITKA RUDOLFOVÁ

**GALERIE
KNÍŽECÍ DVŮR**

24. srpna – 12. září Vilém Balej – obrazy

Výstavní plán

14. září – 26. října Patrik Vlček – sochy, kresby

2. listopadu – 22. listopadu Kolektivní výstava
kmenových autorů galerie

Jsme tu pro všechny, co chtějí nové auto, kvalitní autoservis a služby, říká ředitel CB Auto František Fišer.

www.jsmetuprovsechny.cz

Od roku 2018 je ředitelem společnosti CB Auto František Fišer, který začal usilovně pracovat na své vizi společnosti. S novým ředitelem přišla nová energie. Se svým týmem intenzivně řeší přístup k zákazníkům, vylepšuje služby, školí personál, vymýšlí nové produkty financování. "Jsme tu pro všechny, co chtějí nové auto, kvalitní servis a služby" říká ředitel CB Auto František Fišer.

Chcete si koupit nové auto? Nebaví vás obcházet autosalony a čekat, až se vás někdo ujme? Vyrážte do CB Auto. Přivítají vás tam profesionálové, kteří si udělají čas na každého, bez ohledu na to, jestli chcete luxusní SUV, rodinný kombík, nebo jen městské přiblížvadlo.

Pokud přemýšlíte, kam jezdit do autoservisu a kde řešit starosti s opravami, přijďte do CB Auto. Odborně vám poradí a všechno zařídí za vás, ve skvělé kvalitě a za férové ceny.

Stabilní rodinná jihočeská společnost s pobočkami v Českých Budějovicích, Táboře a Českém Krumlově vstupuje do nové éry s novým ředitelem a heslem: Jsme tu pro všechny.

„Toto heslo jsme zvolili proto, že naše firma stále roste, ale my nezapomínáme na základní principy přístupu k zákazníkovi. Jsme tu pro všechny, kteří chtějí malý nebo rodinný vůz, ale jsme připraveni uspokojit i náročné. Stejně tak máme co nabídnout firemním zákazníkům. Náš autoservis je tu pro všechny jak s novým, tak se starším vozem. Nejsme drazí, jak se říká. Naše ceny jsou standardní. Může k nám přijet každý, kdo má vůz značky z našeho portfolia,“ vysvětluje ředitel CB Auto František Fišer.

Koupí auta vše začíná. Co nabízíte svým zákazníkům, když od vás odjedou s novým nebo s ojetým vozem, kterých máte v nabídce poměrně dost?

Zákazníci už nechtějí čekat. Autoservisy dnes mají problém s prodlužováním doby oprav. My chceme zvýšením kapacity servisu čekací doby co nejvíce zkrátit. Chceme tu být pro všechny a najít pro všechny adekvátní řešení.

Proto stavíte novou čtyřpatrovou budovu v Českých Budějovicích?

Ano. Její hlavní část bude sloužit pro servis, který tím získá větší kapacitu. V posledním patře vytvoříme zázemí pro zaměstnance.

Počítáme zde s jídelnou, šatnami a oddychovou zónou. Součástí stavby je také vybudování zázemí pro nadcházející trend elektrických vozů.

Když se řekne CB Auto, někomu se automaticky vybaví: To je přece Škodovka na Máji, která je jen pro bohaté. To už dávno neplatí, že?

Má to historický kontext, protože prodej a servis vozů Škoda na tomto místě fungoval od 90. let. My jako CB Auto jsme na tuto tradici v roce 2000 navázali a postupně rozšířili naši nabídku o další značky. Už dávno nejsme jen v Budějovicích. Máme pobočky v Táboře a v Českém Krumlově. A rozhodně tu nejsme jen pro bohaté. Jsme tu pro každého.

Máte širokou nabídku značek. Jak jste k nim dospěli a proč?

Jsme česká rodinná firma. Náš majitel je velký patriot a značka Škoda je s námi od začátku. Dnes už jsme ale autorizovaným prodejcem a servisem více značek. V průběhu let jsme zahájili spolupráci se značkami Seat, Volkswagen, Volkswagen Užitkové vozy, Mazda a nakonec také Kia. Máme rozsáhlé aktivity v prodeji ojetých vozů. Díky tomu si dnes u nás vybere úplně každý. Nákup auta je o emocích, osobním vkusu a potřebách zákazníka. Takhle široká paleta nám umožňuje uspokojit všechny.

Co dalšího kromě prodeje a servisu ještě nabízíte?

Začíná být stále větší zájem o krátkodobý i dlouhodobý pronájem vozů. Nabízíme proto různé formy operativního leasingu, ale velký zájem je i o naši půjčovnu užitkových vozů. V oblasti financování vzrůstá poptávka po produktech s nulovým navýšením. Odpovídá tomu náš vlastní projekt Volkswagen Easy Ride. Dokážeme připravit i produkty s velmi nízkou akontací, poskytnout zajímavý protiúčet, výhodné pojištění nebo program vozového parku pro firmy.

Automobilů stále přibývá, ale zájemci musí často na svůj nový vůz čekat. Proč?

Ovlivňují nás změny v emisní politice. Kvůli tomu se prodlužují výrobní termíny. Snažíme se proto našim zákazníkům vycházet vstříc bohatou zásobou skladových vozů. Tyto vozy jsou již nakonfigurované a lze s nimi odjet prakticky okamžitě.

Současný pracovní trh trpí nedostatkem zaměstnanců. Nebojíte se toho při rozšiřování vašeho servisu v Budějovicích?

Kvalitních lidí je málo v každé době. My se dlouhodobě snažíme, aby se u nás našim zaměstnancům výborně pracovalo, aby byli spokojeni a dobře ohodnoceni.

A daří se vám to?

Troufám si říct, že ano. Máme dobré a zkušené lidi. S rozšířením kapacit ale samozřejmě vnímáme nedostatek řemeslných pozic. V našem oboru jsou to zejména karosáři, mechanici nebo lakýrníci. Šikovní lidé z těchto profesí u nás mají stále dveře otevřené. Dlouhodobě tuto situaci řešíme spoluprací se školami v regionu. Umožňujeme studentům praxi v našem provozu a vychováváme si tak budoucí zaměstnance.

Na co se vy osobně letos nejvíc těšíte?

Jsem nadšený ze Škody Kamiq, velmi povedeného menšího SUV s pověstnou praktičností a také z atraktivní Mazdy CX-30. Těším se na omlazenou verzi Volkswagen Passat. Na konci roku dorazí nová generace Seat Leon. Vyjde také nový legendární Volkswagen Multivan. Zajímavá bude i Kia XCeed. Čekají nás také zajímavé novinky z oblasti elektromobility. Každého z našich zákazníků potěší něco zajímavého.

Den otevřených dveří CB Auto

Dorazte 21. 9. do areálu CB Auto v Českých Budějovicích (na Máji, Milady Horákové). Bude pro vás připraven den otevřených dveří. Uvidíte všechny modely vozů, které nabízíme, od každé značky to nejzajímavější. Těšte se na rallye speciál Škoda Fabia R5, řezu vozů, hasičské a záchranné speciály a mnoho dalších zajímavých ukázek. Bohatý doprovodný program a občerstvení zdarma! Těšíme se na vás!

CB Auto^{cb}

Jsme tu pro všechny.

www.cb-auto.cz

PANORAMA

BIOGRAF

ZÁŘÍ 2019

KOMORNÍ SCÉNA

CENU VSTUPENKY U VŠECH FILMOVÝCH PŘEDSTAVENÍ SI URČUJE DISTRIBUTOR!!!

5.	ČR – 2019 Dolby Digital	komedie	(107 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	PŘES PRSTY		
6.	Co všechno se může odehrát za příběhy na volejbalových hřištích... Hrají: JIŘÍ LANGMAJER, PETRA HŘEBÍČKOVÁ, JAKUB PRACHAŘ, VOJTA DYK ad. Režie: PETR KOLEČKO		
PÁTEK 17.00 hodin			
6.	ANGLIE/USA – 2019 Dolby Digital	životopisný / hudební	(121 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	ROCKETMAN		
	Elton John a jeho strmá cesta na absolutní vrchol hudebního světa... Hrají: TARON EGERTON, RICHARD MADDEN, BRYCE DALLAS HOWARD ad. Režie: DEXTER FLECHER (ČESKÉ TITULKY!!!)		
11.	ANGLIE – 2019 Dolby Digital	hudební / komedie	(116 minut) přístupný
STŘEDA 19.00 hodin	YESTERDAY		
	Když zpíváte od Beatles, že k životu vám stačí jen láska, změni vám to priority... Hrají: HIMESH PATEL, LILY JAMES, KATE MCKINNON, ED SHEERAN ad. Režie: DANNY BOYLE (ČESKÉ TITULKY!!!)		
19.	SR/ČR/UKRAJINA – 2019 Dolby Digital	drama	(169 minut) přístupný
ČTVRTEK 18.00 hodin	NABARVENÉ PTÁČE		
!!!POZOR!!!	Boj malého chlapce o sama sebe, o svou duši, o svou budoucnost – mezi hrůzou a krutostí... Hrají: PETR KOTLÁR, STELLAN SKARSGÅRD, UDO KIER, HARVEY KEITEL ad. Režie: VÁCLAV MARHOUL (ČESKÉ TITULKY!!!)		
20.	ČR – 2019 Dolby Digital	komedie	(90 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	ROMÁN PRO POKROČILÉ		
21.	Jaký je život rozvedených mužů, oddělených naštanovanou exmanželkou od stolu, lože a účtu? Hrají: MAREK VAŠUT, JITKA ČVANČAROVÁ, VANDA HYBNEROVÁ ad. Režie: ZITA MARINOVÁ		
SOBOTA 19.00 hodin			
27.	ČR – 2019 Dolby Digital	dokumentární	(102 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	JIŘÍ SUCHÝ: LEHCE S ŽIVOTEM SE PRÁT		
	Muž devatera řemesel... ale především legenda, která ovlivnila několik generací... Hrají: JIŘÍ SUCHÝ ad. Režie: OLGA SOMMEROVÁ		
28.	USA – 2019 Dolby Digital	akční / dobrodružný	(118 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	RAMBO: POSLEDNÍ KREV		
	Chtěl žít v míru, ale minulost ho vrátila tam, odkud se snažil utéct... Hrají: SYLVESTER STALLONE, PAZ VEGA, JOAQUIN COSIO ad. Režie: ADRIAN GRUNBERG (ČESKÉ TITULKY!!!)		

KONCERTY 63. ROČNÍKU HUDEBNÍHO FESTIVALU

sobota • 7. září 2019 • 20.00 hodin
MARTIN VOŘÍŠEK (klavír)

Schwarzenberská jídelna státního Zámku Hluboká nad Vltavou
Předprodej vstupenek KC Panorama

sobota • 14. září 2019 • 20.00 hodin
RADUZA S KAPELOU

Sál Alšovy jihočeské galerie • Předprodej vstupenek KC Panorama

ČTVRTEK - NEDĚLE • 12. - 15. září 2019
MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL
VODA – MOŘE – OCEÁNY

18. **CESTUJEME ... „MADEIRA“**
středa 17.00 hodin
Slovem a obrazem nás provede Ing. D. Lubinská

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

1.	USA – 2019 Dolby Digital	animovaný/rodinný	(100 minut) přístupný
NEDĚLE 17.00 hodin	TOY STORY 4: PŘÍBĚH HRAČEK		
	S novou hračkou Vidlík se otevře Woodymu a jeho kamarádům nový svět... Režie: JOSH COOLEY		
15.	USA – 2019 Dolby Stereo	animovaná pohádka	(97 minut) přístupný
NEDĚLE 17.00 hodin	ANGRY BIRDS VE FILMU 2		
	Rozzlobení nelétaví ptáci a zákeří zelení vepř jsou opět zde a tentokrát to opravdu rozjedou... Režie: THUROP VAN ORMAN, JOHN RICE		
22.	FRANCIE/SRN – 2019 Dolby Stereo	animovaná pohádka	(98 minut) přístupný
NEDĚLE 17.00 hodin	PLAYMOBIL VE FILMU		
	Musí najít svého bratra ve světě Playmobilu a utkat se s padouchem fiše Maximem... Režie: LINO DISALVO		

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

pátek • 4. října 2019 • 19.00 hodin
ZÁVĚREČNÝ KONCERT 63. ROČNÍKU FESTIVALU

BEATLES revival

Velký sál AJG Hluboká nad Vltavou | Předprodej vstupenek KC Panorama
!!! KONCERT K STÁNÍ !!!